Europeiska unionens
officiella tidning

L 58

femtionionde årgången

Svensk utgåva

Lagstiftning

4 mars 2016

Innehållsförteckning

II *Icke-lagstiftningsakter*

FÖRORDNINGAR

★ **Rådets förordning (EU) 2016/300 av den 29 februari 2016 om ersättning till innehavare av höga EU-ämbeten** 1

★ **Kommissionens delegerade förordning (EU) 2016/301 av den 30 november 2015 om komplettering av Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/71/EG med avseende på tekniska tillsynsstandarder för godkännande och offentliggörande av prospekt och spridning av annonser och om ändring av kommissionens förordning (EG) nr 809/2004** [1] 13

★ **Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2016/302 av den 25 februari 2016 om klassificering av vissa varor i Kombinerade nomenklaturen** 21

★ **Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2016/303 av den 1 mars 2016 om införande av ett namn i registret över skyddade ursprungsbeteckningar och skyddade geografiska beteckningar (Pane Toscano [SUB])** 24

★ **Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2016/304 av den 2 mars 2016 om införande av ett namn i registret över garanterade traditionella specialiteter (Heumilch/Haymilk/Latte fieno/Lait de foin/Leche de heno [GTS])** 28

★ **Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2016/305 av den 3 mars 2016 om ändring av förordning (EU) nr 37/2010 vad gäller substansen gentamicin** [1] 35

★ **Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2016/306 av den 3 mars 2016 om ändring av genomförandeförordning (EU) nr 1283/2014 om införande av en slutgiltig antidumpningstull på import av vissa rördelar, av järn eller stål, med ursprung i Republiken Korea och Malaysia till följd av en interimsöversyn i enlighet med artikel 11.3 i rådets förordning (EG) nr 1225/2009** 38

★ **Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2016/307 av den 3 mars 2016 om ändring för tvåhundrafyrtiotredje gången av rådets förordning (EG) nr 881/2002 om införande av vissa särskilda restriktiva åtgärder mot vissa med nätverket al-Qaida associerade personer och enheter** 45

[1] Text av betydelse för EES

SV

De rättsakter vilkas titlar är tryckta med fin stil är sådana rättsakter som har avseende på den löpande handläggningen av jordbrukspolitiska frågor. De har normalt begränsad giltighetstid.

Beträffande alla övriga rättsakter gäller att titlarna är tryckta med fet stil och föregås av en asterisk.

Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2016/308 av den 3 mars 2016 om fastställande av schablonimportvärden för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker 48

BESLUT

★ **Kommissionens delegerade beslut (EU) 2016/309 av den 26 november 2015 om likvärdighet för den tillsynsordning för försäkrings- och återförsäkringsföretag som gäller i Bermuda med den ordning som fastställs i Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/138/EG och om ändring av kommissionens delegerade beslut (EU) 2015/2290** 50

★ **Kommissionens delegerade beslut (EU) 2016/310 av den 26 november 2015 om likvärdighet för den solvensordning för försäkrings- och återförsäkringsföretag som gäller i Japan med den ordning som anges i Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/138/EG** 55

II

(Icke-lagstiftningsakter)

FÖRORDNINGAR

RÅDETS FÖRORDNING (EU) 2016/300
av den 29 februari 2016
om ersättning till innehavare av höga EU-ämbeten

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artiklarna 243 och 286.7, och

av följande skäl:

(1) Rådet ska fastställa löner, arvoden och pensioner för innehavare av höga EU-ämbeten (nedan kallade *ämbetsinnehavare*), inbegripet Europeiska rådets ordförande ([1]), kommissionens ordförande och ledamöter ([2]), unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik ([3]), ordförandena, domarna, generaladvokaterna och justitiesekreterarna vid Europeiska unionens domstol ([4]), revisionsrättens ordförande och ledamöter ([5]) samt rådets generalsekreterare ([6]), samt alla betalningar som utgår i stället för sådan ersättning.

(2) Ersättningar till och andra förmåner för ämbetsinnehavare bör återspegla deras stora ansvar och därför kan sådana ersättningar och andra förmåner skilja sig från dem som anges i Tjänsteföreskrifterna för tjänstemännen vid Europeiska unionen (nedan kallade *tjänsteföreskrifterna*).

(3) De nuvarande ersättningarna till och andra förmåner för ämbetsinnehavare bör dock i viss mån ändras för att återspegla den institutionella utvecklingen i unionen och för att modernisera ersättningsstrukturen, framför allt genom att vid behov avspegla de ändringar som införts genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 1023/2013 ([7]) (*tjänsteföreskrifterna*). Mot bakgrund av reformerna av tjänsteföreskrifterna måste flera ändringar göras i förordning nr 422/67/EEG, 5/67/Euratom. På samma sätt måste även rådets förordning (EEG, Euratom, EKSG) nr 2290/77 ([8]) uppdateras för att ta hänsyn till reformerna av tjänsteföreskrifterna. Mot bakgrund av antalet betydande ändringar som har gjorts av både förordning (EEG, Euratom, EKSG) nr 2290/77

([1]) Rådets beslut 2009/909/EU av den 1 december 2009 om fastställande av anställningsvillkoren för Europeiska rådets ordförande (EUT L 322, 9.12.2009, s. 35).
([2]) Rådets förordning nr 422/67/EEG, 5/67/Euratom av den 25 juli 1967 om ersättning till kommissionens ordförande och ledamöter, till domstolens ordförande, domare, generaladvokater och justitiesekreterare, till tribunalens ordförande, ledamöter och justitiesekreterare samt till Europeiska unionens personaldomstols ordförande, ledamöter och justitiesekreterare (EGT L 187, 8.8.1967, s. 1).
([3]) Rådets beslut 2009/910/EU av den 1 december 2009 om fastställande av anställningsvillkoren för unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik (EUT L 322, 9.12.2009, s. 36).
([4]) Se fotnot 2.
([5]) Rådets förordning (EEG, Euratom, EKSG) nr 2290/77 av den 18 oktober 1977 om ersättning till revisionsrättens ledamöter (EGT L 268, 20.10.1977, s. 1).
([6]) Rådets beslut 2009/912/EU av den 1 december 2009 om fastställande av anställningsvillkoren för generalsekreteraren för Europeiska unionens råd (EUT L 322, 9.12.2009, s. 38).
([7]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 1023/2013 av den 22 oktober 2013 om ändring av tjänsteföreskrifterna för tjänstemän i Europeiska unionen och anställningsvillkoren för övriga anställda i Europeiska unionen (EUT L 287, 29.10.2013, s. 15).
([8]) Se fotnot 5.

och förordning nr 422/67/EEG, 5/67/Euratom, i vilka ersättningarna till olika ämbetsinnehavare regleras, bör de två förordringarna slås samman för att bidra till klarhet, öppenhet och god lagstiftningspraxis.

(4) I syfte att garantera en balans mellan EU-anställda och ämbetsinnehavare vad gäller ersättningar bör åtgärder inbegripas för att anpassa behandlingen av ämbetsinnehavare till behandlingen av EU-anställda i situationer där de sistnämnda har gynnats av en moderniserad ersättningsstruktur, exempelvis när det gäller automatisk uppdatering av tillägg och möjligheten att omfattas av det gemensamma sjukförsäkringssystemet, inbegripet efter avslutat uppdrag.

(5) Dessutom bör pensionernas årliga utvecklingstakt justeras och den pensionsberättigade åldern anpassas till ändringarna av tjänsteföreskrifterna och till den tillämpliga utvecklingstakt som ska fastställas med hänsyn till tjänsteföreskrifterna, för att säkerställa automatisk justering vid framtida ändringar av tjänsteföreskrifterna.

(6) Genom andra ändringar bör det säkerställas att den period under vilken en före detta ämbetsinnehavare har rätt till det månatliga avgångsvederlaget direkt motsvarar dennes ämbetsperiod. Denna period bör dock inte vara kortare än sex månader eller längre än två år, under förutsättning att syftet med avgångsvederlaget för ämbetsinnehavare är att under en begränsad period direkt efter ämbetsperioden garantera en viss nivå av ekonomisk säkerhet fram till dess att ämbetsinnehavaren anställs på en liknande lönenivå eller får en annan inkomst, såsom pension.

(7) Även de tillägg och den ersättning för kostnader som utgår vid ämbetsperiodens början och slut bör anpassas till de tillägg och ersättningar som utgår till tjänstemän och andra anställda enligt tjänsteföreskrifterna, med utrymme för flexibilitet när så krävs, särskilt när det gäller ersättning för flyttkostnader, där hänsyn tas till ämbetsinnehavares representativa funktioner.

(8) Villkoren för sjukförsäkring för nuvarande eller tidigare ämbetsinnehavare måste harmoniseras genom att anpassas till de försäkringsvillkor som gäller tjänstemän och andra anställda enligt artiklarna 72 och 73 i tjänsteföreskrifterna.

(9) Eftersom de regler som fastställs i den här förordningen bör ersätta dem som föreskrivs i förordningarna nr 422/67/EEG, 5/67/Euratom och (EEG, Euratom, EKSG) nr 2290/77 samt i rådets beslut 2009/909/EU, 2009/910/EU och 2009/912/EU, med undantag för artikel 5, bör de akterna av samma skäl upphöra att gälla utan att det påverkar deras fortsatta tillämpning på alla de ämbetsinnehavare som omfattas av en eller flera av de akterna och vilkas uppdrag pågår eller har avslutats före den dag då denna förordning träder i kraft.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 1

Tillämpningsområde

1. Denna förordning ska tillämpas på följande innehavare av höga EU-ämbeten (nedan kallade *ämbetsinnehavare*):

a) Europeiska rådets ordförande.

b) Europeiska kommissionens ordförande och ledamöter, inbegripet unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik.

c) Ordföranden och ledamöterna samt justitiesekreteraren vid Europeiska unionens domstol, inbegripet dessa ämbetsinnehavare vid tribunalen och specialiserade domstolar.

d) Rådets generalsekreterare.

e) Revisionsrättens ordförande och ledamöter.

2. Denna förordning ska tillämpas på alla ämbetsinnehavare som utnämns eller förordnas till ett nytt ämbete med verkan från och med den 4 mars 2016.

3. Vid tillämpningen av denna förordning ska även andra samlevnadsformer än äktenskap behandlas som äktenskap om de uppfyller alla de villkor som fastställs i artikel 1.2 c i bilaga VII till tjänsteföreskrifterna. En ogift partner till en ämbetsinnehavare eller före detta ämbetsinnehavare ska anses som den innehavarens eller före detta innehavarens make om villkoren i punkt 2 c leden i, ii och iii i den artikeln är uppfyllda.

KAPITEL II

ERSÄTTNING

Artikel 2

Löner

Ämbetsinnehavare har från den dag då de tillträder ämbetet till den sista dagen i den månad de frånträder ämbetet rätt till en grundlön som motsvarar en viss procent av grundlönen för en tjänsteman i unionen inom tredje löneklassen av lönegrad 16, nämligen:

Lön						
Institution	Ordförande	Vice ordförande	Unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik	Ledamot	Justitiesekreterare	Generalsekreterare
Europeiska rådet	138 %					
Rådet						100 %
Europeiska kommissionen	138 %	125 %	130 %	112,5 %		
Domstolen	138 %	125 %		112,5 %	101 %	
Tribunalen	112,5 %	108 %		104 %	95 %	
Specialiserade domstolar	104 %			100 %	90 %	
Revisionsrätten	115 %			108 %		

Artikel 3

Skatt till unionen – solidaritetsavgift

1. Rådets förordning (EEG, Euratom, EKSG) nr 260/68 ([9]) ska vara tillämplig på ämbetsinnehavare.

([9]) Rådets förordning (EEG, Euratom, EKSG) nr 260/68 av den 29 februari 1968 om villkoren för och förfarandet vid skatt till Europeiska gemenskaperna (EGT L 56, 4.3.1968, s. 8.)

2. Artikel 66a i tjänsteföreskrifterna ska gälla i tillämpliga delar för ämbetsinnehavare.

KAPITEL III

ERSÄTTNINGAR

Artikel 4

Ersättning för bosättningsutgifter och flyttningsbidrag – flytt- och resekostnader

Ämbetsinnehavare ska ha rätt till

a) ett bosättningsbidrag vid ämbetsperiodens början enligt artikel 5 i bilaga VII i tjänsteföreskrifterna som ska gälla i tillämpliga delar,

b) ett flyttningsbidrag vid ämbetsperiodens slut enligt artikel 24.2 i anställningsvillkoren för övriga anställda vid Europeiska unionen som ska gälla i tillämpliga delar,

c) ersättning för resekostnader för dem själva och deras familjemedlemmar,

och

d) ersättning för de kostnader som uppkommer för flytt av bohag och personliga tillhörigheter, inbegripet kostnaden för försäkring mot vanliga risker, såsom stöld, skador och brand, som inte överskrider det tak som anges för tjänstemän i den institution där de utsetts enligt artikel 9 i bilaga VII i tjänsteföreskrifterna. Mot uppvisande av räkning får institutionerna medge undantag när det gäller ersättning för de faktiska flyttkostnaderna som under inga omständigheter får överskrida det tak som anges för personalen i de motsvarande institutionerna med mer än 50 %.

Vid förlängning av ämbetsperioden är inte ämbetsinnehavare berättigade till sådana ersättningar som nämns i denna artikel. Inte heller om de utnämns till ämbetsinnehavare i eller valda ledamöter av någon annan av unionens institutioner som har sitt säte i den stad där de tidigare måste bo på grund av sin tjänst, förutsatt att inte flyttning redan skett vid tidpunkten för den nya utnämningen eller det nya valet.

Artikel 5

Bostadstillägg

Ämbetsinnehavare är berättigade till bostadstillägg som uppgår till 15 % av grundlönen från den dag de tillträder ämbetet till den sista dag i den månad de frånträder ämbetet.

Artikel 6

Familjetillägg

Ämbetsinnehavare har från den dag de tillträder ämbetet till den sista dagen i den månad de frånträder ämbetet rätt till familjetillägg som fastställs enligt bestämmelserna i artikel 67 i tjänsteföreskrifterna och artiklarna 1–3 i bilaga VII till dessa föreskrifter.

Artikel 7

Representationstillägg

Ett månatligt representationstillägg i euro ska betalas till ämbetsinnehavare enligt följande:

Institution	Ordförande	Vice ordförande	Unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik	Ledamot	Justitiesekreterare
Europeiska rådet	1 418,07				
Europeiska kommissionen	1 418,07	911,38	911,38	607,71	
Domstolen	1 418,07	911,38		607,71	554,17
Tribunalen	607,71	573,98		554,17	471,37
Specialiserade domstolar	554			500	400

Artikel 8

Särskilt tjänstetillägg

Avdelningsordförande vid domstolen och förste generaladvokaten har utöver de tillägg som anges i artiklarna 4–7 under ämbetsperioden rätt till ett särskilt tjänstetillägg i euro per månad enligt följande tabell:

Särskilt tjänstetillägg		
Domstolen	Tribunalen	Specialiserade domstolar
Avdelningsordförande och förste generaladvokaten	Avdelningsordförande	Avdelningsordförande
810,74	739,47	500

Artikel 9

Utgifter för tjänsteresor

Ämbetsinnehavare som i ämbetet måste resa från den plats där institutionen har sitt säte har rätt till följande ersättning:

a) Ersättning för resekostnader.

b) Ersättning för hotellutgifter (endast rum, betjäning och avgifter).

c) Ett dagtraktamente under tjänsteresan som för varje hel dag uppgår till 105 % av det dagtraktamente som är fastställt i tjänsteföreskrifterna.

Artikel 10

Avgångsvederlag

1. Från den första dagen i den månad som följer efter det att en ämbetsinnehavare frånträder sitt ämbete ska ett månatligt avgångsvederlag betalas ut. Den tidsperiod under vilken rätten till det månatliga avgångsvederlaget gäller ska motsvara tjänstgöringstidens längd. Denna period ska dock inte vara kortare än sex månader eller längre än två år.

Avgångsvederlagets belopp ska fastställas på grundval av den grundlön som ämbetsinnehavaren uppbar vid ämbetets frånträde enligt följande:

— 40 % om denna period varat högst två år.

— 45 % om denna period varat över två år men högst tre år.

— 50 % om denna period varat över tre år men högst fem år.

— 55 % om denna period varat över fem år men högst tio år.

— 60 % om denna period varat över tio år men högst femton år.

— 65 % om denna period varat över femton år.

2. Rätten till avgångsvederlag ska upphöra om den före detta ämbetsinnehavaren förordnas till en ny tjänst i någon av unionens institutioner, blir invald i Europaparlamentet, uppnår pensionsberättigande ålder enligt definitionen i artikel 11 eller avlider. Vid nyutnämning eller vid val till Europaparlamentet ska avgångsvederlaget betalas fram till det datum ämbetsinnehavaren tillträder ämbetet och vid dödsfall ska utbetalningen för den månad då dödsfallet inträffade vara den sista.

3. Om de berörda före detta ämbetsinnehavarna under den period under vilken de har rätt till det månatliga avgångsvederlaget tar nytt förvärvsarbete ska den månatliga bruttolön (dvs. före skatteavdrag) de uppbär i sin nya tjänst dras ifrån avgångsvederlaget enligt punkt 1 i den här artikeln i den mån bruttolönen och avgångsvederlaget sammantagna överstiger det bruttobelopp före skatteavdrag som de uppbar som aktiva ämbetsinnehavare enligt artiklarna 2, 5 och 6. Vid beräkningen av bruttolönen för den nya tjänsten ska all slags ersättning tas med utom ersättning för utlägg.

4. Före detta ämbetsinnehavare ska vid sitt frånträde och därefter den 1 januari varje år samt vid varje inkomständring lämna ordföranden för den institution vid vilken de tjänstgjort en deklaration för all slags ersättning de uppbär för sin verksamhet, med undantag för ersättning för utlägg.

Denna deklaration ska avges på heder och samvete och ska behandlas konfidentiellt. Den information som finns i deklarationen får inte användas för annat än för denna förordnings syften och får inte delges tredje part.

Inkomster som en före detta ämbetsinnehavare varit berättigad till under sin tid som aktiv ämbetsinnehavare ska inte dras från avgångsvederlagen.

5. De före detta ämbetsinnehavare som har rätt till avgångsvederlag ska även ha rätt till de familjetillägg som föreskrivs i artikel 6, under förutsättning att de uppfyller villkoren i den artikeln.

KAPITEL IV

PENSIONER

Artikel 11

Pensionsberättigande ålder

1. Efter ämbetsperiodens slut ska före detta ämbetsinnehavare ha rätt till livstidspension som utbetalas från den dag då ämbetsinnehavaren når den pensionsberättigande ålder som föreskrivs i artikel 77 i tjänsteföreskrifterna, vilken ska gälla i tillämpliga delar.

2. Före detta ämbetsinnehavare får dock ansöka om att få uppbära denna pension upp till sex år före uppnåendet av den ålder som avses i punkt 1. I så fall ska en koefficient tillämpas på pensionen vid tidpunkten för ansökan i enlighet med följande:

Mellan 6 och 4 år i förtid	0,70
Mellan mindre än 4 och 3 år i förtid	0,75
Mellan mindre än 3 och 2 år i förtid	0,80
Mellan mindre än 2 och 1 år i förtid	0,87
Mindre än 1 år i förtid	0,95

Artikel 12

Pension

Artikel 77 andra stycket första meningen i tjänsteföreskrifterna ska gälla i tillämpliga delar. Summan av pensionen ska uppgå till två gånger den sats som avses i artikel 77 andra stycket andra meningen i tjänsteföreskrifterna tillämpad på den sist erhållna grundlönen för varje fullt tjänsteår och en tolftedel av den summan för varje full tjänstemånad.

Om den berörda ämbetsinnehavaren har haft flera olika tjänster vid unionens institutioner ska den lön på vilken deras pension beräknas viktas i direkt proportion till den tid vederbörande innehaft var och en av tjänsterna.

Artikel 13

Budgettäckning

Utgifterna för förmånerna enligt det pensionssystem som föreskrivs i denna förordning ska ingå i unionens allmänna budget. Medlemsstaterna ska tillsammans garantera betalningen av dessa förmåner enligt det fördelningstal som fastställts för finansiering av sådana utgifter.

KAPITEL V

SOCIALA BESTÄMMELSER

Artikel 14

Arbetsoförmåga

Om en ämbetsinnehavare drabbas av arbetsoförmåga som bedöms vara fullständig och som medför att vederbörande inte är i stånd att utföra sitt arbete och denne på grund av detta är tvungen att frånträda sitt ämbete ska denne, från dagen för uppsägningen från ämbetsinnehavarens sida eller från arbetsgivarens sida, vara berättigad till följande förmåner:

a) Om arbetsoförmågan bedöms vara bestående, till livstidspension beräknad enligt artikel 12, med ett minimibelopp på 30 % av den sist erhållna grundlönen. Ämbetsinnehavaren ska vara berättigad till maximal pension om arbetsoförmågan beror på invaliditet eller sjukdom som vederbörande ådragit sig i tjänsten.

b) Om arbetsoförmågan är övergående, till pension under den tid arbetsoförmågan varar som ska uppgå till 60 % av den sist erhållna grundlönen om vederbörande ådragit sig invaliditeten eller sjukdomen i tjänsten, annars till 30 %. När den sjukpensionsberättigade når den pensionsberättigande ålder som fastställs i artikel 11 eller om sjukpensionen utbetalats i sju års tid, ersätts sjukpensionen av livstidspension beräknad i enlighet med artikel 12.

Artikel 15

Sjukförsäkring och andra typer av försäkringar samt förmåner

1. Artiklarna 72 och 73 i tjänsteföreskrifterna ska gälla i tillämpliga delar för ämbetsinnehavare. Ämbetsinnehavare som har rätt till förmåner enligt artikel 72 i tjänsteföreskrifterna ska redovisa all ersättning som de själva eller någon medförsäkrad har mottagit eller kan göra anspråk på enligt något annat i lag eller annan författning föreskrivet sjukförsäkringssystem. Om det totala ersättningsbelopp som de har rätt till överskrider det totala ersättningsbeloppet enligt artikel 72.1 i tjänsteföreskrifterna ska skillnaden dras av från ersättningsbeloppet enligt artikel 72.1 i tjänsteföreskrifterna, med undantag för ersättning som erhålls från en privat tilläggssjukförsäkring som täcker den del av kostnaderna som inte ersätts enligt unionens sjukförsäkringssystem.

2. Före detta ämbetsinnehavare som är berättigade till pension enligt artikel 12 i denna förordning, avgångsvederlag enligt artikel 10 i denna förordning eller sjukpension enligt artikel 14 i denna förordning får ansöka om att omfattas av försäkringsskyddet enligt artikel 72 i tjänsteföreskrifterna i enlighet med vad som fastställs i punkt 1 i den här artikeln.

3. Före detta ämbetsinnehavare som inte är berättigade till pension enligt artikel 12 i denna förordning, avgångsvederlag enligt artikel 10 i denna förordning eller sjukpension enligt artikel 14 i denna förordning får ansöka om att omfattas av artikel 72 i tjänsteföreskrifterna i enlighet med vad som fastställs i punkt 1 i den här artikeln, under förutsättning att de inte förvärvsarbetar. De ska i så fall betala hela den avgift som krävs för försäkringsskyddet. Avgifterna ska beräknas på grundval av det månatliga avgångsvederlaget enligt artikel 10 i denna förordning, med beaktande av de efterföljande justeringarna av detta belopp.

4. Artiklarna 74 och 75 i tjänsteföreskrifterna, i vilka det bland annat föreskrivs förmåner vid födelser och dödsfall, ska gälla i tillämpliga delar för ämbetsinnehavare.

Artikel 16

Dödsfall under tjänsteperioden

Om en ämbetsinnehavare dör under tjänsteperioden ska efterlevande make eller underhållsberättigade barn fram till utgången av tredje månaden efter den då dödsfallet inträffade ha rätt till de ersättningar ämbetsinnehavaren skulle haft rätt till enligt artiklarna 2, 5 och 6.

Artikel 17

Delegering av rättigheter

Om en tredje part är ansvarig för en ämbetsinnehavares invaliditet eller död ska ämbetsinnehavarens eller vederbörandes förmånstagares rättigheter att väcka talan mot den ansvarige tredje parten helt tillfalla unionen inom gränserna för de förpliktelser unionen har enligt detta pensionssystem.

Artikel 18

Efterlevandepension

1. Den efterlevande maken samt de vid tidpunkten för dödsfallet underhållsberättigade barnen till en ämbetsinnehavare eller till en före detta ämbetsinnehavare som vid tidpunkten för dödsfallet uppnått pensionsrätt har rätt till efterlevandepension.

Denna pension uppgår till en viss procent av ämbetsinnehavarens eller den före detta ämbetsinnehavarens pensionsrätt vid dödsfallet enligt artikel 12, nämligen:

Till en efterlevande make	60 %
Till varje barn om den ena föräldern är död	10 %
Till varje barn om båda föräldrarna är döda	20 %

Om en ämbetsinnehavare dör under tjänsteperioden gäller dock följande:

— Den efterlevande makens efterlevandepension ska uppgå till 36 % av den grundlön ämbetsinnehavaren uppbar vid sin död.

— Efterlevandepensionen för ett första barn som mist båda föräldrarna ska inte vara mindre än 12 % av den grundlön ämbetsinnehavaren uppbar vid sin död. Då ämbetsinnehavaren efterlämnar flera barn som mist båda föräldrarna ska den totala summan av efterlevandepensionen delas lika mellan de pensionsberättigade barnen.

2. Den totala summan av dessa efterlevandepensioner ska inte överstiga summan av den pension som ämbetsinnehavaren eller den före detta ämbetsinnehavaren hade rätt till och på vilken efterlevandepensionerna beräknas. I förekommande fall ska den maximala summan av efterlevandepensionerna delas mellan förmånstagarna enligt procentsatserna i punkt 1.

3. Efterlevandepensionerna ska utbetalas från den första dagen i den kalendermånad som följer efter den månad då dödsfallet inträffat. När artikel 16 tillämpas uppstår emellertid rätten till dessa pensioner först den första dagen i den fjärde månaden efter den då dödsfallet inträffat.

4. Rätt till efterlevandepension ska upphöra vid utgången av den kalendermånad då den pensionsberättigade dör. Dessutom upphör rätt till barnpension vid utgången av den månad då barnet fyller 21 år. Pensionsrätten ska emellertid utsträckas under den tid barnet är under skol- eller yrkesutbildning, dock ej längre än till utgången av den månad då barnet fyller 25 år.

Pensionen ska fortsätta att betalas ut till ett barn som på grund av sjukdom eller handikapp är oförmöget att försörja sig själv.

5. Då en före detta ämbetsinnehavare gifter sig och vid tidpunkten för giftermålet har rätt till pension enligt denna förordning ska maken och eventuella barn i det äktenskapet inte vara berättigade till efterlevandepension, om inte äktenskapet ingåtts minst fem år före den före detta ämbetsinnehavarens död.

6. Den efterlevande makens rätt till efterlevandepension upphör vid omgifte. Denne blir då berättigad till en engångsutbetalning som uppgår till två gånger årsbeloppet av efterlevandepensionen.

7. Om en ämbetsinnehavare efterlämnar en efterlevande make och dessutom barn från ett tidigare äktenskap eller andra rättsinnehavare, eller barn från andra äktenskap, ska den totala pensionen fördelas enligt artiklarna 22, 27 och 28 i bilaga VIII till tjänsteföreskrifterna.

8. Den efterlevande maken och underhållsberättigade barn efter en ämbetsinnehavare har rätt till sjukförmåner enligt systemet för social trygghet i tjänsteföreskrifterna.

De ska redovisa all ersättning som betalats ut eller som de för egen räkning eller för personer som omfattas av deras försäkring kan göra anspråk på enligt något annat sjukförsäkringssystem enligt lagar eller andra författningar. Om det totala ersättningsbeloppet som de har rätt till överskrider det totala ersättningsbeloppet enligt artikel 72.1 i tjänsteföreskrifterna, ska skillnaden dras av från ersättningsbeloppet enligt artikel 72.1 i tjänsteföreskrifterna, med undantag för ersättning som erhålls från en privat tilläggssjukförsäkring som täcker den del av kostnaderna som inte ersätts enligt unionens sjukförsäkringssystem.

KAPITEL VI

UPPDATERINGAR OCH BERÄKNINGSMETODER

Artikel 19

Uppdatering av förmåner och pensioner

Tillägg enligt artiklarna 7 och 8 i denna förordning och pensionsförmåner enligt artiklarna 12, 14 och 18 i denna förordning ska uppdateras med beloppet enligt den uppdatering som följer av tillämpning av artikel 65 i tjänsteföreskrifterna och bilaga XI till dessa, som ska gälla i tillämpliga delar.

Denna bestämmelse ska tillämpas på pensionsförmåner för ämbetsinnehavare vilkas ämbetsperiod fortfarande pågår eller avslutades före den 4 mars 2016.

Artikel 20

Korrigeringskoefficienter

Grundlöner enligt artikel 2 i denna förordning, tillägg enligt artikel 5 i denna förordning och familjetillägg enligt artikel 6 i denna förordning ska i förekommande fall korrigeras med en koefficient i enlighet med artikel 64 i tjänsteföreskrifterna.

Artikel 21

Ingen ackumulering

Avgångsvederlag enligt artikel 10, pension enligt artikel 12 och pension enligt artikel 14 kan inte betalas ut till samma person samtidigt. Om en ämbetsinnehavare kan göra anspråk på fler än en av förmånerna enligt dessa bestämmelser, tillämpas den bestämmelse som är mest förmånlig för ämbetsinnehavaren. När en ämbetsinnehavare uppnår pensionsålder enligt definitionen i artikel 11 ska emellertid rätten till avgångsvederlag upphöra.

KAPITEL VII

UTBETALNINGAR

Artikel 22

Ort och villkor för utbetalningar

1. Utbetalning av summorna enligt artiklarna 2, 4, 5, 6, 7, 15 och 16 ska göras i det land där ämbetsinnehavaren utför sina arbetsuppgifter och i det landets valuta eller, på ämbetsinnehavarens begäran, i euro till ett bankkonto i unionen.

2. Artikel 17.2–17.4 i bilaga VII till tjänsteföreskrifterna ska gälla i tillämpliga delar på ämbetsinnehavare.

3. Ingen korrigeringskoefficient ska tillämpas på utbetalningar enligt artiklarna 10, 12, 14 och 18. Till personer bosatta i unionen ska dessa belopp betalas ut i euro till ett bankkonto i unionen.

Till personer bosatta utanför unionen ska pensionen betalas ut i euro till ett bankkonto i unionen eller i bosättningslandet. Undantagsvis får den betalas ut i en utländsk valuta i den pensionerade ämbetsinnehavarens bosättningsland, genom omräkning enligt rådande omräkningskurs för genomförandet av Europeiska unionens allmänna budget.

KAPITEL VIII

SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 23

Förverkande av rättigheter

Ämbetsinnehavare som avsätts från sin tjänst på grund av allvarlig försummelse enligt tillämpliga bestämmelser i fördraget kan berövas all rätt till avgångsvederlag eller avgångspension. Detta ska dock inte påverka ämbetsinnehavarens förmånstagares rättigheter.

Artikel 24

Klausul om deltagande – övergångsbestämmelser

1. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 1.2 får ämbetsinnehavare som är i tjänst före den 4 mars 2016 och före detta ämbetsinnehavare som var i tjänst före den dagen begära att artikel 15 ska tillämpas på dem. Begäran ska göras inom sex månader efter den 4 mars 2016.

2. Artiklarna 20, 24 och 25 samt artikel 24a första meningen i bilaga XIII till tjänsteföreskrifterna ska gälla i tillämpliga delar på mottagarna av utbetalningar enligt artiklarna 10, 11, 12, 14 och 18 i denna förordning. Den 1 januari 2014, den dag som det hänvisas till i artikel 24a i bilaga XIII till tjänsteföreskrifterna, ska emellertid anses vara den 4 mars 2016.

Artikel 25

Bestämmelser om upphävande och bestämmelser som förblir gällande

1. Följande akter ska upphöra att gälla utan att det påverkar deras fortsatta tillämpning på ämbetsinnehavare vilkas ämbetsperiod fortfarande pågår, eller avslutats före den 4 mars 2016:

a) Förordning nr 422/67/EEG, 5/67/Euratom.

b) Förordning (EEG, Euratom, EKSG) nr 2290/77.

c) Beslut 2009/909/EU.

d) Beslut 2009/910/EU.

e) Beslut 2009/912/EU, med undantag av artikel 5.

2. Hänvisningar till de upphävda rättsakterna ska anses som hänvisningar till den här förordningen.

3. Rådets förordningar nr 63 (EEG) ([10]) och nr 14 (Euratom) ([11]), Europeiska kol- och stålgemenskapens särskilda ministerråds beslut av den 22 maj 1962 ([12]) och rådens förordning nr 62 (EEG), 13 (Euratom) ([13]) upphör härmed att gälla, med undantag för artikel 20.

([10]) Rådets förordning nr 63 om ersättning till kommissionens ledamöter (EGT 62, 19.7.1962, s. 1724/62).
([11]) Rådets förordning nr 14 om ersättning till kommissionens ledamöter (EGT 62, 19.7.1962, s. 1730/62).
([12]) Europeiska kol- och stålgemenskapens särskilda ministerråds beslut om ersättning till Höga myndighetens ledamöter (EGT 62, 19.7.1962, s. 1734/62).
([13]) Rådens förordning nr 62 (EEG), 13 (Euratom) om ersättning till domstolens ledamöter (EGT 62, 19.7.1962, s. 1713/62).

4. Europeiska kol- och stålgemenskapens särskilda ministerråds beslut av den 13 och 14 oktober 1958 ska fortsätta att gälla.

Artikel 26

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den 4 mars 2016.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 29 februari 2016.

På rådets vägnar
H.G.J. KAMP
Ordförande

KOMMISSIONENS DELEGERADE FÖRORDNING (EU) 2016/301

av den 30 november 2015

om komplettering av Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/71/EG med avseende på tekniska tillsynsstandarder för godkännande och offentliggörande av prospekt och spridning av annonser och om ändring av kommissionens förordning (EG) nr 809/2004

(Text av betydelse för EES)

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/71/EG av den 4 november 2003 om de prospekt som ska offentliggöras när värdepapper erbjuds till allmänheten eller tas upp till handel och om ändring av direktiv 2001/34/EG ([1]), särskilt artikel 13.7 tredje stycket, artikel 14.8 tredje stycket och artikel 15.7 tredje stycket, och

av följande skäl:

(1) Genom direktiv 2003/71/EG harmoniseras bestämmelserna om upprättande, godkännande och spridning av prospekt. För att säkerställa en konsekvent harmonisering och beakta den tekniska utvecklingen på finansmarknaderna är det nödvändigt att specificera dessa bestämmelser, särskilt de som gäller förfarandet för godkännande, offentliggörande och spridning av information om erbjudandet eller upptagandet till handel vid sidan av prospektet, inbegripet i form av annonser.

(2) Förfarandet för översyn och godkännande av prospekt är fortlöpande, och den nationella behöriga myndighetens beslut om att godkänna ett prospekt omfattar upprepade omgångar av analys och utarbetande av utkast till prospekt utfört av emittenten, erbjudaren eller den person som ansöker om upptagande till handel på en reglerad marknad i syfte att säkerställa att prospektet uppfyller kravet på fullständighet, även i fråga om uppgifternas samstämmighet och begriplighet. För att skapa större klarhet i fråga om godkännandeförfarandet för emittenterna, erbjudarna eller den person som ansöker om upptagande till handel, är det nödvändigt att specificera vilka handlingar som ska lämnas till de nationella behöriga myndigheterna vid olika tillfällen i prospektet godkännandecykel.

(3) Ett utkast till prospekt bör alltid lämnas till den nationella behöriga myndigheten i sökbart elektroniskt format och på sådan elektronisk väg som kan godtas av denna myndighet. Eftersom ett sökbart elektroniskt format gör det möjligt för behöriga nationella myndigheter att söka efter specifika termer eller ord i prospektet underlättar det en snabbare kontroll och bidrar till en effektiv och snabb översyn.

(4) Med undantag för det första utkastet till prospekt måste varje utkast till prospekt som lämnats in till den nationella behöriga myndigheten tydligt visa de ändringar som gjorts i förhållande till tidigare inlämnade förslag, och förklara hur dessa ändringar avhjälper eventuella ofullständigheter som anmälts av den behöriga nationella myndigheten. Varje inlämnande av ett utkast till prospekt till den behöriga nationella myndigheten bör innehålla både en märkt version, där alla ändringar i förhållande till tidigare inlämnade förslag syns, samt en omärkt version, där ändringarna inte markerats.

(5) Om informationskrav i de relevanta bilagorna till kommissionens förordning (EG) nr 809/2004 ([2]) inte är tillämpliga eller, med tanke på emissionens eller emittentens natur, inte är relevanta för ett specifikt prospekt ska dessa informationskrav delges den behöriga nationella myndigheten för att minimera eventuella förseningar i översynsprocessen.

(6) För att säkerställa en effektiv användning av resurser bör den behöriga nationella myndigheten, om den ser att emittenten, erbjudaren eller den person som ansöker om upptagande till handel inte är i stånd att uppfylla kraven i prospektet, ha rätt att avsluta översynen utan att godkänna prospektet.

([1]) EUT L 345, 31.12.2003, s. 64.
([2]) Kommissionens förordning (EG) nr 809/2004 av den 29 april 2004 om genomförande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/71/EG i fråga om informationen i prospekt, uformningen av dessa, införlivande genom hänvisning samt offentliggörande av prospekt och spridning av annonser (EUT L 149, 30.4.2004, s. 1).

(7) Elektroniskt offentliggörande av prospekt, samt dess slutgiltiga villkor, garanterar att investerarna snabbt och enkelt får tillgång till informationen. Krav på investerare att samtycka till en ansvarsfriskrivning som begränsar rättsligt ansvar, att betala en avgift eller genomgå ett registreringsförfarande för att få tillgång till prospektet hindrar lättillgängligheten och bör inte tillåtas. Filter som varnar för i vilka jurisdiktioner ett erbjudande görs och som tvingar investerare att redovisa sitt bosättningsland eller ange att de inte är bosatta i ett visst land eller en viss jurisdiktion bör inte betraktas som ansvarsfriskrivning som begränsar rättsligt ansvar.

(8) Annonser om ett erbjudande till allmänheten eller ett upptagande till handel kan bli inaktuella eller vilseledande om en ny omständighet av betydelse uppstår, eller ett sakfel eller förbiseende i samband med informationen i prospektet noteras. Bestämmelser bör införas för att säkerställa att om en annons blir felaktig eller vilseledande på grund av en sådan ny omständighet av betydelse, ett sakfel eller förbiseende, bör annonsen ändras.

(9) Eftersom prospektet är den officiella informationskällan om ett erbjudande till allmänheten eller ett upptagande till handel, bör all information som sprids om sådana erbjudanden och upptaganden till handel, oberoende om det rör sig om annonsering eller andra ändamål, och oberoende av huruvida det är i skriftlig eller muntlig form, överensstämma med informationen i prospektet. Detta bör säkerställas genom kravet att all information som sprids inte får motsäga, eller hänvisa till information som motsäger, innehållet i prospektet. Dessutom bör information som cirkuleras inte få ge en faktamässigt obalanserad bild av informationen i prospektet. Alternativa resultatindikatorer kan i oproportionerligt hög grad påverka investeringsbeslutet, och därför bör dessutom information om ett erbjudande till allmänheten eller ett upptagande till handel som sprids utanför prospektet inte få innehålla sådana indikatorer, om de inte ingår i prospektet.

(10) Förordning (EG) nr 809/2004 innehåller bestämmelser om offentliggörande av prospekt och spridning av annonser. För att undvika överlappande krav bör vissa bestämmelser i förordning (EG) nr 809/2004 utgå.

(11) Denna förordning grundar sig på de förslag till tekniska tillsynsstandarder som Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten (Esma) har lagt fram för kommissionen.

(12) Esma har i enlighet med artikel 10 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1095/2010 ([1]) genomfört öppna offentliga samråd om förslagen till tekniska tillsynsstandarder, analyserat potentiella därtill hörande kostnader och fördelar och begärt in ett yttrande från den intressentgrupp för värdepapper och marknader som inrättades i enlighet med artikel 37 i förordning (EU) nr 1095/2010.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER OCH GODKÄNNANDE AV PROSPEKT

Artikel 1

Syfte

I denna förordning fastställs tekniska standarder för tillsyn för att utförligare specificera följande:

1. Arrangemangen för godkännande av prospekt i enlighet med artikel 13 i direktiv 2003/71/EG.

2. Arrangemangen för offentliggörande av prospekt enligt artikel 14.1–14.4 i direktiv 2003/71/EG.

3. Spridning av den annonsering som avses i artikel 15 i direktiv 2003/71/EG.

4. Överensstämmelsen mellan uppgifter om ett erbjudande till allmänheten eller upptagande till handel på en reglerad marknad, å ena sidan, och informationen i prospektet, å andra sidan, som anges i artikel 15.4 i direktiv 2003/71/EG.

([1]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1095/2010 av den 24 november 2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/77/EG (EUT L 331, 15.12.2010, s. 84).

Artikel 2

Inlämnande av ansökningar om godkännande

1. Emittenten, erbjudaren eller den person som ansöker om upptagande till handel på en reglerad marknad ska till den behöriga myndigheten lämna in alla utkast till prospektet i sökbart elektroniskt format via elektroniska medel. En kontaktpunkt till vilken den behöriga myndigheten kan lägga fram alla anmälningar skriftligen via elektroniska hjälpmedel ska fastställas när det första utkastet till prospekt lämnas in.

2. Tillsammans med det första utkastet till prospekt som lämnas in till den behöriga myndigheten, eller vid översynen av prospektet, ska emittenten, erbjudaren eller den person som ansöker om upptagande till handel på en reglerad marknad även överlämna följande i sökbart elektroniskt format:

a) Om så krävs av den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten i enlighet med artikel 25.4 i förordning (EG) nr 809/2004 eller på eget initiativ, en förteckning med korshänvisningar som också ska identifiera alla eventuella punkter från bilagorna I till XXX till förordning (EG) nr 809/2004 och som inte tagits med i prospektet eftersom de inte var tillämpliga, till följd av emittentens eller erbjudarens natur eller den persons natur som ansöker om upptagande till handel, eller av arten av de värdepapper som erbjuds till allmänheten eller tas upp till handel.

   Om förteckningen med korshänvisningar inte lämnas in, och om ordningen på punkterna i utkastet till prospekt inte sammanfaller med den information som föreskrivs i bilagorna till förordning (EG) nr 809/2004, ska det i marginalen till utkastet till prospekt anges vilka delar av prospektet som motsvarar de berörda informationskraven. Ett prospekt som med anteckningar i marginalen ska åtföljas av en handling som anger de punkter i de relevanta bilagorna till förordning (EG) nr 809/2004 som inte har inbegripits i prospektet därför att de inte var tillämpliga till följd av emittentens eller erbjudarens natur eller den persons natur som ansöker om upptagande till handel, eller av arten av de värdepapper som erbjuds till allmänheten eller tas upp till handel.

b) Om emittenten, erbjudaren eller den person som ansöker om upptagande till handel på en reglerad marknad begär att den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten tillåter att uppgifter utelämnas i ett prospekt i enlighet med artikel 8.2 i direktiv 2003/71/EG, ska det åtföljas av en motiverad begäran om detta.

c) Om emittenten, erbjudaren eller den person som ansöker om upptagande till handel på en reglerad marknad begär att den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten underrättar den behöriga myndigheten i en värdmedlemsstat, efter godkännandet av prospektet, genom ett intyg om godkännande enligt artikel 18.1 i direktiv 2003/71/EG, ska det åtföljas av en begäran om detta.

d) Information som införlivas genom hänvisning i prospektet, såvida sådan information inte redan har godkänts av eller lämnats in till samma behöriga myndighet i enlighet med artikel 11 i direktiv 2003/71/EG.

e) All övrig information som bedöms vara nödvändig, på rimliga grunder, för översyn genomförd av den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten, och som uttryckligen krävs av den behöriga myndigheten för detta ändamål.

Artikel 3

Ändringar av utkast till prospekt

1. Om emittenten, erbjudaren eller den person som ansöker om upptagande till handel på en reglerad marknad, efter det att det första utkastet till prospekt lämnats till den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten, lämnar in fler utkast till prospekt ska alla efterföljande utkast markeras för att visa de ändringar som gjorts i förhållande till det föregående omärkta utkastet till prospekt som lämnats in till den behöriga myndigheten. Om det endast handlar om begränsade ändringar kan markerade utdrag ur utkastet till prospekt som visar alla förändringar i jämförelse med föregående utkast anses vara godtagbara. Ett omärkt utkast till prospekt ska alltid lämnas in tillsammans med utkasten som visar alla ändringar.

Om emittenten, erbjudaren eller den person som ansöker om upptagande till handel på en reglerad marknad inte kan uppfylla kravet i det första stycket på grund av tekniska svårigheter i samband med markering av prospektet, ska alla ändringar i förhållande till det föregående utkastet till prospekt skriftligen delges den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten.

2. Om den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten i enlighet med artikel 5.2 i denna förordning har meddelas emittenten, erbjudaren eller den person som ansöker om upptagande till handel på en reglerad marknad att den anser att utkastet till prospekt inte uppfyller kravet på fullständighet, även i fråga om uppgifternas samstämmighet eller begriplighet, ska det följande utkastet till prospekt åtföljas av en redogörelse för hur de brister som anmälts av den behöriga myndigheten har åtgärdats.

Om ändringar som gjorts i ett tidigare framlagt utkast till prospekt är självförklarande eller tydligt inriktade på de brister som anmälts av den behöriga myndigheten, ska en uppgift om var ändringarna har gjorts för att åtgärda bristerna anses tillräcklig.

Artikel 4

Slutgiltigt inlämnande

1. Med undantag för förteckningen med korshänvisningar enligt artikel 2.2 a ska ansökan om godkännande av det slutliga utkastet till prospekt åtföljas av all information som nämns i artikel 2.2, som har ändrats sedan en tidigare inlämning. Det slutliga utkastet till prospekt ska inte markeras med anteckningar i marginalen.

2. Om inga förändringar har gjorts i tidigare inlämnade uppgifter som nämns i artikel 2.2 ska emittenten, erbjudaren eller den person som ansöker om upptagande till handel på en reglerad marknad skriftligen bekräfta att inga ändringar har gjorts av tidigare inlämnade uppgifter.

Artikel 5

Mottagande och behandling av ansökningar

1. Den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten ska så snart som möjligt och inte senare än vid slutet av den andra arbetsdagen efter mottagandet skriftligen på elektronisk väg bekräfta att den mottagit den första ansökan om godkännande av ett prospekt. I bekräftelsen ska emittenten, erbjudaren eller den person som ansöker om upptagande till handel på en reglerad marknad underrättas om eventuella referensnummer för ansökan om godkännande och om den kontaktpunkt inom den behöriga myndigheten till vilken frågor om ansökan kan ställas. Datumet för bekräftelsen ska inte påverka datumet för inlämnandet av utkastet till prospekt, enligt artikel 13.2 i direktiv 2003/71/EG, från och med vilket tidsfristerna för anmälningar påbörjas.

2. Om den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten på rimliga grunder anser att de dokument som överlämnats till den är ofullständiga eller att det krävs kompletterande information, exempelvis på grund av vissa inkonsekvenser eller obegripliga uppgifter, ska myndigheten skriftligen, på elektronisk väg underrätta emittenten, erbjudaren eller den person som ansöker om upptagande till handel om att kompletterande information behövs och om skälen härför.

3. Om den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten anser bristerna vara obetydliga eller tidpunkten vara av yttersta vikt får den behöriga myndigheten informera emittenten, erbjudaren eller den person som ansöker om upptagande till handel muntligen; i sådana fall ska inget avbrott i tidsfristen för godkännandet av prospektet enligt artikel 13.4 i direktiv 2003/71/EG göras.

4. Om emittenten, erbjudaren eller den person som ansöker om upptagande till handel på en reglerad marknad är oförmögna eller ovilliga att tillhandahålla den begärda kompletterande informationen i enlighet med punkt 2 ska den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten ha rätt att vägra godkännande av prospektet och avsluta översynen.

5. Den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten ska skriftligen, på elektronisk väg, underrätta emittenten, erbjudaren eller den person som ansöker om upptagande till handel på en reglerad marknad om sitt beslut om godkännandet av prospektet samma dag som beslutet fattas. Vid vägran att godkänna prospektet ska den behöriga myndighetens beslut innehålla en motivering av avslaget.

KAPITEL II

OFFENTLIGGÖRANDE AV PROSPEKTET

Artikel 6

Offentliggörande av prospekt i elektronisk form

1. Vid offentliggörande i elektronisk form i enlighet med led c, d eller e i artikel 14.2 i direktiv 2003/71/EG, ska prospekt, oberoende av huruvida det rör sig om ett enda dokument eller flera dokument

a) vara lättillgängligt på webbplatsen,

b) vara i sökbart elektroniskt format som inte kan ändras,

c) inte innehålla hyperlänkar, med undantag för länkar till elektroniska adresser där information som är införlivad genom hänvisning är tillgänglig,

d) kunna laddas ned och skrivas ut.

2. Om ett prospekt som innehåller information som införlivas genom hänvisning har offentliggjorts i elektronisk form ska det innehålla länkar till varje dokument som innehåller information och som införlivas genom hänvisning eller till varje webbsida där detta dokument offentliggörs.

3. Om ett prospekt avseende ett erbjudande om värdepapper till allmänheten görs tillgängligt på emittentens webbplats eller på webbplatserna för finansiella mellanhänder eller reglerade marknader ska dessa vidta åtgärder för att undvika att erbjudandet riktas till personer som är bosatta i medlemsstater eller tredjeländer där det inte gäller, t.ex. genom att en ansvarsfriskrivning infogas om vilka erbjudandet riktar sig till.

4. Tillgången till det prospekt som offentliggörs i elektronisk form ska inte förutsätta

a) slutförande av ett registreringsförfarande,

b) godtagande av en ansvarsfriskrivning som begränsar det rättsliga ansvaret,

c) betalning av en avgift.

Artikel 7

Offentliggörande av slutgiltiga villkor

Metoden för offentliggörande av slutgiltiga villkor i ett grundprospekt behöver inte vara samma som den som används för grundprospektet, under förutsättning att en av de metoder som anges i artikel 14 i direktiv 2003/71/EG används.

Artikel 8

Offentliggörande i tidningar

1. För att uppfylla kraven i artikel 14.2 a i direktiv 2003/71/EG ska ett prospekt offentliggöras i antingen en dagstidning eller en specialtidning med finansiell information som är rikstäckande eller med omfattande räckvidd.

2. Om den behöriga myndigheten anser att den tidning som har valts för offentliggörandet inte uppfyller de krav som anges i punkt 1 ska myndigheten välja ut en tidning som lämpar sig för ändamålet, med särskilt beaktande av geografisk spridning, invånarantal och läsvanor i de olika medlemsstaterna.

Artikel 9

Offentliggörande av ett meddelande

1. Om en medlemsstat utnyttjar den möjlighet som avses i artikel 14.3 i direktiv 2003/71/EG, att kräva att det i ett meddelande offentliggörs hur prospektet gjorts tillgängligt och hur allmänheten kan få tillgång till det, ska detta meddelande offentliggöras i en tidning som uppfyller kraven för offentliggörande av prospekt enligt artikel 8 i denna förordning.

Om meddelandet avser ett prospekt som har offentliggjorts uteslutande för att ta upp värdepapper till handel på en reglerad marknad där värdepapper i samma klass redan finns upptagna, får meddelandet alternativt införas i den reglerade marknadens nyhetsbrev, oavsett om detta nyhetsbrev ges ut i pappersform eller i elektronisk form.

2. Meddelandet ska offentliggöras senast den arbetsdag som följer på dagen för offentliggörandet av prospektet i enlighet med artikel 14.1 i direktiv 2003/71/EG.

3. Meddelandet ska innehålla följande information:

a) Emittentens personuppgifter.

b) Typ, klass och antal värdepapper som omfattas av erbjudandet eller ansökan om upptagande till handel, förutsatt att dessa uppgifter är kända när meddelandet offentliggörs.

c) Den avsedda tidsplanen för erbjudandet eller upptagandet till handel.

d) En förklaring om att ett prospekt har offentliggjorts och med uppgift om var detta finns tillgängligt.

e) Adresser där en papperskopia finns tillgängliga för allmänheten och den tid under vilken papperskopian tillhandahålls.

f) Datum för meddelandet.

Artikel 10

Förteckning över godkända prospekt

Förteckningen över godkända prospekt som offentliggörs på den behöriga myndighetens webbplats enligt artikel 14.4 i direktiv 2003/71/EG, ska innehålla uppgifter om hur dessa prospekt har gjorts tillgängliga och var man kan få tillgång till dem.

KAPITEL III

ANNONSERING

Artikel 11

Spridning av annonser

1. Om en annons avseende ett erbjudande till allmänheten eller ett upptagande till handel på en reglerad marknad har spridits, och ett tillägg till prospektet senare offentliggörs på grund av att det uppkommit eller upptäckts nya omständigheter av betydelse, sakfel eller förbiseenden som berör informationen i prospektet, ska en ändrad annons spridas om den nya omständigheten av betydelse, sakfelet eller förbiseendet som berör informationen i prospektet innebär att innehållet i den tidigare spridda annonsen blir felaktig eller vilseledande.

2. En ändrad annons ska innehålla en hänvisning till den föregående annonsen, i vilken det anges att den tidigare annonsen har ändrats på grund av att den innehåller oriktiga eller vilseledande uppgifter, och där skillnaderna mellan de båda versionerna av annonsen specificeras.

3. En ändrad annons ska spridas utan onödigt dröjsmål efter det att tillägget offentliggjorts. Med undantag av muntligen spridda annonser, ska ändrade annonser spridas minst via samma kanaler som den ursprungliga annonsen.

Skyldigheten att ändra en annons ska inte gälla efter det slutliga upphörandet av erbjudandet till allmänheten eller efter den tidpunkt då handeln på en reglerad marknad påbörjas, beroende på vad som inträffar senare.

4. Om inget prospekt krävs i enlighet med direktiv 2003/71/EG ska alla eventuella annonser innehålla en varning om detta om inte emittenten, erbjudaren eller den person som ansöker om upptagande till handel på en reglerad marknad väljer att offentliggöra ett prospekt som överensstämmer med direktiv 2003/71/EG, förordning (EG) nr 809/2004 och denna förordning.

Artikel 12

Överensstämmelse i enlighet med artikel 15.4 i direktiv 2003/71/EG

Information som lämnas muntligen eller skriftligen om erbjudandet till allmänheten eller upptagandet till handel på en reglerad marknad, oberoende av huruvida den lämnas i reklamsyfte eller för andra ändamål, får inte

a) strida mot informationen i prospektet,

b) hänvisa till information som strider mot den information som lämnas i prospektet,

c) ge en faktamässigt obalanserad bild av informationen i prospektet, inte heller genom att underlåta att presentera negativa aspekter av sådan information eller genom att presentera dem på ett mindre framträdande sätt än de positiva aspekterna,

d) innehålla alternativa resultatindikatorer avseende emittenten, såvida dessa inte ingår i prospektet.

Vid tillämpning av leden a-d ska informationen i prospektet avse all redan offentliggjord information i prospektet, eller all information som kommer att tas med i prospektet, om prospektet offentliggörs senare.

Vid tillämpning av led d ska alternativa resultatindikatorer avse sådana indikatorer som mäter de ekonomiska resultaten av historiska eller framtida ekonomiska resultat, den ekonomiska ställningen, eller kassaflöden, andra än de indikatorer för ekonomiska resultat som anges i det tillämpliga ramverket för finansiell rapportering.

KAPITEL IV

SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 13

Ändringar av förordning (EG) nr 809/2004

Förordning (EG) nr 809/2004 ska ändras på följande sätt:

1. I artikel 1 ska punkterna 5 och 6 utgå.

2. Artiklarna 29–34 ska utgå.

Artikel 14

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 30 november 2015.

På kommissionens vägnar

Jean-Claude JUNCKER

Ordförande

KOMMISSIONENS GENOMFÖRANDEFÖRORDNING (EU) 2016/302

av den 25 februari 2016

om klassificering av vissa varor i Kombinerade nomenklaturen

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 2658/87 av den 23 juli 1987 om tulltaxe- och statistiknomenklaturen och om Gemensamma tulltaxan ([1]), särskilt artikel 9.1 a, och

av följande skäl:

(1) För att säkerställa en enhetlig tillämpning av Kombinerade nomenklaturen, som är en bilaga till förordning (EEG) nr 2658/87, är det nödvändigt att anta bestämmelser för klassificering av de varor som avses i bilagan till den här förordningen.

(2) I förordning (EEG) nr 2658/87 fastställs allmänna bestämmelser för tolkningen av Kombinerade nomenklaturen. Dessa bestämmelser gäller också för varje annan nomenklatur som helt eller delvis grundar sig på denna eller som inför underuppdelningar i den och som har upprättats genom särskilda unionsbestämmelser för tillämpningen av tulltaxebestämmelser eller andra åtgärder för varuhandeln.

(3) Enligt dessa allmänna bestämmelser bör de varor som beskrivs i kolumn 1 i tabellen i bilagan klassificeras enligt motsvarande KN-nummer i kolumn 2 i enlighet med den motivering som anges i kolumn 3.

(4) Bindande klassificeringsbesked som har utfärdats för de varor som omfattas av denna förordning men som inte stämmer överens med reglerna i denna förordning bör under en viss period kunna åberopas av innehavaren i enlighet med artikel 12.6 i rådets förordning (EEG) nr 2913/92 ([2]). Denna period bör vara tre månader.

(5) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från tullkodexkommittén.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De varor som beskrivs i kolumn 1 i tabellen i bilagan ska i Kombinerade nomenklaturen klassificeras enligt motsvarande KN-nummer i kolumn 2 i tabellen.

Artikel 2

Bindande klassificeringsbesked som inte stämmer överens med reglerna i denna förordning får under en period på tre månader från den dag då denna förordning träder i kraft fortfarande åberopas i enlighet med artikel 12.6 i förordning (EEG) nr 2913/92.

([1]) EGT L 256, 7.9.1987, s. 1.
([2]) Rådets förordning (EEG) nr 2913/92 av den 12 oktober 1992 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen (EGT L 302, 19.10.1992, s. 1).

Artikel 3

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 25 februari 2016.

På kommissionens vägnar

För ordföranden

Stephen QUEST

Generaldirektör för Skatter och tullar

BILAGA

Varubeskrivning	Klassificering (KN-nummer)	Motivering
(1)	(2)	(3)
En artikel i form av ett ritbräde av plast, med de ungefärliga måtten 31 × 32 cm och med en ljus magnetisk yta av plast i olika lager, där man kan rita och radera. Ytan omges och fasthålls av en plastram. En plastpenna med metallspets är fäst med ett snöre vid skivan, med vilken det genom att den trycks mot ytan är möjligt att rita bilder och skriva bokstäver tack vare ytans magnetiska egenskaper. Fyra små magnetiska stämplar av plast, med vilka figurer kan stämplas på ytan, är löst inlagda i plastramen. Man raderar genom att lyfta det övre plastlagret; mekanismen för att lyfta det övre lagret är inbyggd i ritbordets botten och kopplar bort den magnetiska funktionen. Artikeln är utformad för att roa barn. Se bild (*)	9503 00 95	Klassificeringen avgörs av de allmänna bestämmelserna 1, 3 a, 3 b och 6 för tolkning av Kombinerade nomenklaturen samt texten till KN-numren 9503 00 och 9503 00 95. Klassificering som skrivtavla, även försedd med ram enligt rubrik 9610, är utesluten eftersom artikeln inte är avsedd att användas för att skriva eller teckna med grifflar, kritor eller märkpennor med filt- eller fiberspets (se även de förklarande anmärkningarna till Harmoniserade systemet (FAHS) avseende rubrik 9610). Artikeln har karaktären av en leksak enligt rubrik 9503. Eftersom rubrik 9503 ger den mest specifika beskrivningen, är klassificering enligt rubrik 3926 som andra plastvaror också utesluten. Artikeln är en sammansatt vara i den mening som avses i den allmänna tolkningsbestämmelsen 3 b. Den består av plast och en magnetisk yta, som tillsammans bildar en helhet (se även FAHS till den allmänna tolkningsbestämmelsen 3 b, (IX)). Ramen och ytan är tillverkade av plast. Plastkomponenterna överväger och ger artikeln dess huvudsakliga karaktär i den mening som avses i den allmänna tolkningsbestämmelsen 3 b. Artikeln ska följaktligen klassificeras under KN-nummer 9503 00 95 som andra leksaker av plast.

(*) Bilden återges uteslutande i informationssyfte.

KOMMISSIONENS GENOMFÖRANDEFÖRORDNING (EU) 2016/303

av den 1 mars 2016

om införande av ett namn i registret över skyddade ursprungsbeteckningar och skyddade geografiska beteckningar (Pane Toscano [SUB])

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1151/2012 av den 21 november 2012 om kvalitetsordningar för jordbruksprodukter och livsmedel ([1]), särskilt artikel 52.3 b, och

av följande skäl:

(1) I enlighet med artikel 50.2 a i förordning (EU) nr 1151/2012 har Italiens ansökan om registrering av namnet ”Pane Toscano” offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning* ([2]).

(2) Genom ett meddelande om invändning av den 12 november 2013 och en motiverad invändning av den 10 december 2013 invände Förenade kungariket mot registreringen i enlighet med artikel 51.2 i förordning (EU) nr 1151/2012. Genom ett meddelande om invändning av den 12 november 2013, vilket inkom till kommissionen den 19 november 2013, invände Belgien mot registreringen i enlighet med artikel 51.2 i förordning (EU) nr 1151/2012. Belgiens meddelande om invändningar innehöll alla de delar som krävs för en motiverad invändning. Genom en skrivelse av den 15 januari 2014 överlämnade Belgien en mer omfattande motiverad invändning enligt artikel 51.2 i förordning (EU) nr 1151/2012. Båda invändningarna ansågs kunna tas upp till prövning.

(3) Genom skrivelser av den 24 januari 2014 och den 13 februari 2014 uppmanade kommissionen Italien och Förenade kungariket och Italien och Belgien att inleda lämpliga samråd för att sinsemellan försöka nå en överenskommelse i enlighet med sina inhemska förfaranden.

(4) Ingen överenskommelse nåddes mellan parterna.

(5) Eftersom ingen överenskommelse nåddes åligger det kommissionen att fatta ett beslut i enlighet med förfarandet i artikel 52.3 b i förordning (EU) nr 1151/2012.

(6) De parter som gjort invändningar hävdar med stöd av artikel 10.1 a och d i förordning (EU) nr 1151/2012 att registreringen av ”Pane Toscano” som skyddad ursprungsbeteckning strider mot artiklarna 5 och 7.1 i förordning (EU) nr 1151/2012 och att namnet ”Pane Toscano” är generiskt.

(7) De parter som gjort invändningar påstår att det vete som skördas i Toskana är samma som de sorter som odlas i större delen av landet. Sorterna kan inte betraktas som specifika för regionen eller som särskilda toskanska sorter. Den bearbetning av kornen till fullkornsmjöl av typen ”0” som äger rum i det avgränsade geografiska området är densamma som den bearbetning av korn till mjöl som äger rum överallt i Italien och i Europa i allmänhet. Eftersom det är nödvändigt att blanda olika sorters vete för att erhålla den blandning som krävs för den avsedda användningen är det mjölets tekniska egenskaper som kännetecknar produkten snarare än vetets ursprung. De tekniska egenskaperna hos det fullkornsvete av typen ”0” som måste användas för produktionen av ”Pane Toscano” är generiska och inte specifika för Toskana. Det finns en motsägelse i ansökan såtillvida att det i punkt 5.2 anges att produktens höga näringsvärde och det faktum att den är lättsmält beror på att man använder en blandning av olika mjölsorter, medan det i punkt 3.3 anges att man endast använder en viss typ fullkornsvetemjöl av typen ”0”. I ansökan påvisas inget orsakssamband mellan det geografiska området och produktens

([1]) EUT L 343, 14.12.2012, s. 1.
([2]) EUT C 235, 14.8.2013, s. 19.

kvalitet eller egenskaper. Detta bekräftas av det faktum att det i det sammanfattande dokumentet i stället anges att av ”alla dessa olika samverkande faktorer är den viktigaste bagarnas hantverkskunnande”, ”tillsammans med deras djupa kunskaper”. Mognadslagringen av mjölet på malningsanläggningen är inte specifik. Detta är en vanlig metod som används i hela Europeiska unionen. Namnet ”Pane Toscano”, som föreslås för registrering, är allmänt förekommande i Toskana för flera typer av bröd, som sannolikt inte framställts i enlighet med det förfarande som anges i ansökan. I Italien betraktas ”Pane Toscano” som synonymt med bröd utan salt.

(8) Under uppföljningen av invändningsförfarandet hävdade de parter som gjort invändningar också att produktspecifikationen borde ha omfattat bestämmelser om utsädets ursprung och att sökandens påstående om att temperaturförhållandena påverkar mjölets egenskaper inte styrks av någon vetenskaplig bevisning.

(9) Trots dessa argument, som anförts av de parter som gjort invändningar, bör namnet ”Pane Toscano” registreras som skyddad geografisk beteckning av följande skäl:

(10) Det namn som föreslås för registrering avser produkten ”bröd” och inte mjöl eller vete. Bedömningen bör därför fokuseras på produkten ”bröd” och avgöra om produktens kvalitet eller egenskaper helt eller väsentligen beror på den särskilda geografiska omgivningen och de naturliga och mänskliga faktorer som förknippas med den.

(11) I det sammanfattande dokumentet och i produktspecifikationen beskrivs vilka kvalitetsegenskaper och andra egenskaper som ”Pane Toscano” har tack vare att det produceras i det särskilda geografiska området, dvs. dess hållbarhet, dess arom av rostade hasselnötter, skorpans neutrala, dvs. osaltade smak, inkråmets oregelbundna blåsor och vita till benvita färg, brödets höga näringsvärde och det faktum att det är lättsmält tack vare att man använder en blandning av olika vetesorter med låga glutenhalter och att mjölet har kvar de naturliga vetegroddarna (vilket skiljer sig från gängse modern praxis där vetegroddar tillsätts under bearbetningen), samt att brödet traditionsenligt inte innehåller salt.

(12) Dessa särskilda kvalitetsegenskaper och andra egenskaper beror främst på naturliga och mänskliga faktorer i det avgränsade geografiska området.

(13) Som sökanden anger utgörs kopplingen mellan det geografiska området och kvalitets- och produktegenskaperna hos bröd med den skyddade ursprungsbeteckningen ”Pane Toscano” av att lång tid ägnas åt att baka brödet, vilket gör det möjligt för surdegen att ur det osaltade fullkornsmjölet extrahera de komponenter som ger det färdiga brödet dess typiska smak, utseende och hållbarhet. De vetegroddar, som förekommer naturligt i mjölet efter den malningsprocess som beskrivs i detalj i produktspecifikationen, påverkar både näringsvärdet hos ”Pane Toscano” och jäsningsprocessen, då vetegroddar är rika på enzymer som bidrar till att bryta ned sockerarter. Surdegen används på ett skickligt sätt, vilket möjliggör mjölksyrajäsning och ger kemiska föreningar som under gräddningen ger brödet dess karaktäristiska doft och smak. Det är särskilt viktigt att startdegen kan reagera med mjölsorter som har de specifika egenskaper som anges i produktspecifikationen (låg hårdhet, lågt W-värde och medelhögt P/L-värde). Till följd av det specifika klimatet finns de egenskaperna i högre grad hos de vetesorter som odlas i Toskana än i vete som odlas i angränsande områden. Det faktum att inget salt används påverkar jäsningen och ger den karaktäristiska smaken. Bland olika samverkande faktorer är bagarens hantverkskunnande och kunskaper, särskilt i fråga om kvalitetsparametrar, beredning av surdegen och jäsnings- och gräddningsfaserna av största betydelse. Det finns ett nära samband mellan mänskliga och naturbetingade faktorer och dessa kombineras här i en dynamisk struktur som ger kopplingen mellan området och produktens kvalitet.

(14) Mot denna bild som ges av sökanden ställer de parter som gör invändningar en föga trovärdig argumentation som knappast påverkar ansökans trovärdighet.

(15) Det faktum att de sorter av vete som används för att producera en produkt med namnet ”Pane Toscano” inte är specifika för Toskana och återfinns i andra italienska och europeiska regioner är inte relevant. Det anges inte specifikt i produktspecifikationen vilka vetesorter som får användas för framställningen av ”Pane Toscano”. Flera av de vetesorter som kan användas för framställning av mjöl till ”Pane Toscano” har emellertid sitt ursprung i Toskana, men detta är inte avgörande. I produktspecifikationen och det sammanfattande dokumentet förklaras att den viktigaste faktorn är miljöns påverkan på vetet. Även om vetesorterna har samma genetiska arv utvecklar de särskilda egenskaper på grund av de klimatförhållanden som råder. Om samma vetesorter odlas i andra områden,

även i områden som gränsar till Toskana, får de inte de kommersiella och tekniska egenskaper som krävs för framställningen av ”Pane Toscano”. I det aktuella fallet är det dessa toskanska fenotyper av vetesorterna som tack vare klimatförhållandena, i synnerhet minimitemperaturerna, ger mjöl med de specifika egenskaper (hårdhet, W-värde och P/L-värde) som lämpar sig för framställningen av ”Pane Toscano”.

(16) Mot bakgrund av ovanstående visar det sig även att de invändande parternas påstående är ogrundat, dvs. det om att de tekniska egenskaperna hos det vetemjöl som krävs för framställningen av ”Pane Toscano” inte är fullkornsmjöl utan bara vanligt mjöl med vetegroddar och därmed generiskt.

(17) Enligt definitionen av vad som menas med en skyddad ursprungsbeteckning behöver produkten inte framställas genom en process som är specifik för det avgränsade geografiska området. Därför kan varken malningen av kornet till mjöl eller lagringen av mjölet vid kvarnen ifrågasättas i detta avseende. Processerna beskrivs i produktspecifikationen för att informera producenterna om de konkreta förfarandena. I det aktuella fallet har malningen en särskild betydelse eftersom den bidrar till en av de viktigaste egenskaperna hos den slutliga produkten, dvs. att mjölet innehåller de ursprungliga vetegroddarna.

(18) Regeln om det krävs en särskild blandning av vetesorter för framställningen av ”Pane Toscano” påverkar inte betydelsen av vetets ursprung. Tvärtom kan detta ses som en bekräftelse på att sorterna inte är relevanta som sådana. Dessutom kan kunskapen om vilka sorter som bör ingå i blandningen betraktas som en mänsklig faktor som ingår i den geografiska miljön.

(19) Det finns ingen motsägelse i punkt 5.2 i det sammanfattande dokumentet. Texten ”mjöl med låg glutenhalt” bör läsas som ”en blandning av vetesorter”, vilket tydligt framgår vid läsningen av det sammanfattande dokumentet tillsammans med produktspecifikationen, särskilt punkt 5.1 i den sistnämnda.

(20) Det är inte korrekt att bagarens hantverkskunnande och kunskap definieras som den viktigaste faktorn för kopplingen till det geografiska området. Det är fråga om en felöversättning i den engelska språkversionen av det sammanfattande dokumentet. I det sammanfattande dokumentet anges att bland olika samverkande faktorer är bagarnas hantverkskunnande av avgörande betydelse. Det kan inte ifrågasättas att den mänskliga faktorn är av stor betydelse som en del av sambandet mellan egenskaperna hos en produkt med skyddad ursprungsbeteckning och det avgränsade geografiska området i enlighet med artikel 5 i förordning (EU) nr 1151/2012.

(21) Påståendet om att namnet ”Pane Toscano”, som föreslås för registrering, är allmänt förekommande i Toskana för flera typer av bröd, som sannolikt inte framställs i enlighet med det förfarande som anges i ansökan, är ogrundat. Det faktum att ett namn för vilket det lämnas i en ansökan om registrering även används för produkter som inte omfattas av de regler som ingår i den föreslagna produktspecifikationen är inget hinder för registreringen av det aktuella namnet. Syftet med en registrering kan rättmätigt vara att åstadkomma en harmonisering av metoderna för produktion av den produkt som saluförs under ett visst namn. Påståendet om att namnet ”Pane Toscano” i Italien skulle vara synonymt med bröd utan salt stöds inte av någon bevisning. Det bör dessutom påpekas att ingen invändning ingavs mot registreringen av namnet ”Pane Toscano” som skyddad ursprungsbeteckning under det nationella invändningsförfarandet.

(22) Argumentet om att det behövs regler för utsädets ursprung är inte tillräckligt underbyggt. Slutsatserna om temperaturens inverkan på egenskaperna hos det vete som odlas i Toskana kommer från en studie om klimateffekter som gjorts på grundval av statistiska uppgifter som samlas in under en period av 29 år. De parter som har gjort invändningar har inte kunnat lägga fram tillräckliga bevis för att studien ska kunna ifrågasättas.

(23) Mot denna bakgrund bör namnet ”Pane Toscano” föras in i registret över skyddade ursprungsbeteckningar och skyddade geografiska beteckningar.

(24) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från kommittén för kvalitetspolitik för jordbruksprodukter.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Namnet ”Pane Toscano” (SUB) ska föras in i registret.

Namnet i första stycket avser en produkt i klass 2.3 Bröd, konditorivaror, konfekt, skorpor och andra bagerivaror enligt bilaga XI i kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 668/2014 ([1]).

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 1 mars 2016.

På kommissionens vägnar

Jean-Claude JUNCKER

Ordförande

([1]) Kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 668/2014 av den 13 juni 2014 om tillämpningsföreskrifter för Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1151/2012 om kvalitetsordningar för jordbruksprodukter och livsmedel (EUT L 179, 19.6.2014, s. 36).

KOMMISSIONENS GENOMFÖRANDEFÖRORDNING (EU) 2016/304

av den 2 mars 2016

om införande av ett namn i registret över garanterade traditionella specialiteter (Heumilch/Haymilk/Latte fieno/Lait de foin/Leche de heno [GTS])

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1151/2012 av den 21 november 2012 om kvalitetsordningar för jordbruksprodukter och livsmedel ([1]), särskilt artikel 15.1 och 52.3 a, och

av följande skäl:

(1) I enlighet med artikel 50.2 b i förordning (EU) nr 1151/2012 har Österrikes ansökan om registrering av namnen ”Heumilch”/”Haymilk”/”Latte Fieno”/”Lait de Foin”/”Leche de heno” offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning* ([2]).

(2) Den 17 december 2014 mottog kommissionen tre meddelanden om invändningar från Tyskland (som lämnats in av Naturland – Verband für ökologischen Landbau eV, Gläeserne Molkerei GmbH och Bauernverband Mecklenburg-Vorpommern eV), som även innehöll respektive motivering till invändningarna. Den 30 december 2014 ingavs ett meddelande om invändning direkt till kommissionen av den tyska sammanslutningen VHM (Verband für handwerkliche Milchverarbeitung im ökologischen Landbau eV). Den 5 januari 2015 skickade Tyskland till kommissionen ett annat meddelande om invändning (som lämnats in av Deutsche Heumilchgesellschaft mbH).

(3) Det inleddes inte något invändningsförfarande på grundval av det meddelande som skickats direkt till kommissionen av VHM. Enligt artikel 51.1 andra stycket i förordning (EU) nr 1151/2012 får fysiska och juridiska personer som har ett berättigat intresse, som är etablerade eller bosatta i en annan medlemsstat än den från vilken en ansökan kommer, lämna in ett meddelande om invändning till den medlemsstat där de är etablerade. VHM hade därför inte rätt att lämna in ett meddelande om invändning eller en invändning direkt till kommissionen.

(4) Det inleddes inte något invändningsförfarande på grundval av det meddelande som Tyskland skickade in den 5 januari 2015. Enligt artikel 51.1 första stycket i förordning (EU) nr 1151/2012 ska ett meddelande om invändning lämnas in inom tre månader från dagen för offentliggörandet i *Europeiska unionens officiella tidning*. Det meddelande om invändning som mottogs den 5 januari 2015 inkom inte inom tidsfristen.

(5) Kommissionen granskade de tre invändningar som Tyskland skickade in den 17 december 2014 och fann att de kunde tas upp till prövning. Genom en skrivelse av den 19 februari 2015 uppmanade kommissionen därför de berörda parterna att inleda lämpliga samråd för att sinsemellan försöka nå en överenskommelse i enlighet med sina interna förfaranden.

(6) Den invändning som grundade sig på det meddelande som Tyskland skickade in den 17 december 2014 med hänvisning till den invändning som lämnats in av Naturland – Verband für ökologischen Landbau eV drogs tillbaka.

(7) Tidsfristen för samrådet förlängdes med ytterligare tre månader.

(8) Österrike och Tyskland nådde en överenskommelse, som anmäldes till kommissionen den 10 augusti 2015.

(9) Innehållet i överenskommelsen mellan Österrike och Tyskland bör beaktas, eftersom det är förenligt med bestämmelserna i förordning (EU) nr 1151/2012 och annan EU-lagstiftning.

([1]) EUT L 343, 14.12.2012, s. 1.
([2]) EUT C 340, 30.9.2014, s. 6.

(10) Vissa uppgifter i produktspecifikationen har ändrats. Det rör sig om möjligheten att dela in de producerande företagen i separata enheter, kompletterande former av foder i den obligatoriska andelen grovfoder på 75 % beräknat som årsgenomsnitt, tillstånd att använda grön kompost för gödsling och en mildring av villkoren för produktion av fuktigt hö och hösilage och för produktion och lagring av ensilage.

(11) Dessa faktorer utgör inte väsentliga ändringar enligt artikel 51.4 i förordning (EU) nr 1151/2012. Den ändrade produktspecifikation bör därför inte offentliggöras för att invändningar ska kunna inges. Den bör emellertid bifogas denna förordning i informationssyfte.

(12) I den överenskommelse som nåtts av de berörda parterna fastställs också att en tvåårig övergångsperiod bör beviljas de nuvarande producenterna av produkter med namnen ”Heumilch”/”Haymilk”/”Latte fieno”/”Lait de foin”/”Leche de heno” för att de gradvis ska kunna uppfylla produktspecifikationen. Dessutom bör de produkter som vid den tidpunkten ännu inte saluförts få släppas ut på marknaden till dess att lagren är uttömda.

(13) Kommissionen anser att skyddet av garanterade traditionella specialiteter bör anpassas med hänsyn till intressena hos producenter och aktörer som lagligen använt dessa namn hittills. Med hänsyn till ovannämnda slutsatser som parterna enats om och målen för förordning (EU) nr 1151/2012 och på grundval av artikel 15.1 i förordning (EU) nr 1151/2012, vilken är tillämplig analogt även på garanterade traditionella specialiteter, bör det därför beviljas en övergångsperiod på två år för producenterna att använda namnen ”Heumilch”/”Haymilk”/”Latte fieno”/”Lait de foin”/”Leche de heno” utan att uppfylla produktspecifikationen, i kombination med tillstånd att, efter det att tvåårsperioden har löpt ut, fortsätta att släppa ut produkter som inte uppfyller produktspecifikationen på marknaden tills lagren har uttömts, så att en anpassning till produktspecifikationen kan ske gradvis. Sådana produkter bör emellertid inte saluföras med beteckningen ”garanterad traditionell specialitet”, förkortningen ”GTS” eller den därtill hörande unionssymbolen.

(14) Mot bakgrund av ovanstående bör namnen ”Heumilch”/”Haymilk”/”Latte fieno”/”Lait de Foin”/”Leche de heno” föras in i registret över garanterade traditionella specialiteter.

(15) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från kommittén för kvalitetspolitik för jordbruksprodukter.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Namnen ”Heumilch”/”Haymilk”/”Latte fieno”/”Lait de Foin”/”Leche de heno” (GTS) ska föras in i registret.

Namnen i första stycket avser en produkt i klass 1.4 Andra produkter från djur (ägg, honung, diverse mjölkprodukter utom smör etc.) enligt bilaga XI till kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 668/2014 ([1]).

Artikel 2

Den konsoliderade produktspecifikationen återfinns i bilagan till denna förordning.

([1]) Kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 668/2014 av den 13 juni 2014 om tillämpningsföreskrifter för Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1151/2012 om kvalitetsordningar för jordbruksprodukter och livsmedel (EUT L 179, 19.6.2014, s. 36).

Artikel 3

Namnen ”Heumilch”/”Haymilk”/”Latte fieno”/”Lait de Foin”/”Leche de heno” får användas för att beteckna produkter som inte uppfyller produktspecifikationen för ”Heumilch”/”Haymilk”/”Latte fieno”/”Lait de Foin”/”Leche de heno” under en period på två år räknat från dagen för denna förordnings ikraftträdande. När de namnen används med hänvisning till produkter som inte uppfyller produktspecifikationen får namnen inte åtföljas av beteckningen ”garanterad traditionell specialitet”, förkortningen ”GTS” eller den därtill hörande unionssymbolen.

Efter utgången av tvåårsperioden ska producenter av ”Heumilch”/”Haymilk”/”Latte fieno”/”Lait de Foin”/”Leche de heno” tillåtas att fortsätta att släppa ut produkter med dessa namn på marknaden, som tillverkats innan denna period löpt ut och som inte uppfyller den produktspecifikation som avses i artikel 2 till dess att lagren har uttömts.

Artikel 4

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 2 mars 2016.

På kommissionens vägnar

Jean-Claude JUNCKER

Ordförande

BILAGA

ANSÖKAN OM REGISTRERING AV EN GARANTERAD TRADITIONELL SPECIALITET

Rådets förordning (EG) nr 509/2006 av den 20 mars 2006 om garanterade traditionella specialiteter av jordbruksprodukter och livsmedel (*)

"HEUMILCH"/"HAYMILK"/"LATTE FIENO"/"LAIT DE FOIN"/"LECHE DE HENO"

EG-nr: AT-TSG-0007-01035 – 27.8.2012

1. **Den ansökande gruppens namn och adress**

Namn: ARGE Heumilch Österreich

Adress: Grabenweg 68, 6020 Innsbruck, ÖSTERRIKE

Tfn: +43 512345245

E-post: office@heumilch.at

2. **Medlemsstat eller tredjeland**

Österrike

3. **Produktspecifikation**

3.1 *Namn som ska registreras*

"Heumilch" (de), "Haymilk" (en), "Latte fieno" (it), "Lait de foin" (fr), "Leche de heno" (es)

3.2 *Ange om namnet*

☐ Har en särart i sig

☒ Uttrycker särarten hos jordbruksprodukten eller livsmedlet

Hömjölksproduktion är den mest ursprungliga formen av mjölkproduktion. Mjölken kommer från djur som hålls vid traditionella hållbara mjölkproducerande gårdar. Den största skillnaden mellan vanlig mjölk och hömjölk, och de traditionella dragen hos hömjölksproduktionen, beror på att djuren, precis som i den mest ursprungliga formen av mjölkproduktion, inte utfodras med ensilage. Industrialiseringen och mekaniseringen av jordbruket har sedan 1960-talet i allt högre grad prioriterat produktion av ensilage och därmed trängt undan höbaserat jordbruk. Dessutom innehåller föreskrifterna ett förbud mot djur och foder som i enlighet med gällande lagstiftning ska identifieras som genetiskt modifierade.

Utfodringen följer årstiderna. Under grönfoderperioden ges djuren färskt gräs och blad liksom hö och foder som är tillåtet enligt punkt 3.6 och under vinterfoderperioden ges de hö och foder som är tillåtet enligt punkt 3.6.

3.3 *Om registrering med förbehåll önskas enligt artikel 13.2 i förordning (EG) nr 509/2006*

☒ Registrering av benämningen med förbehåll

☐ Registrering av benämningen utan förbehåll

3.4 *Produkttyp*

Klass 1.4 Andra produkter från djur

(*) EUT L 93, 31.3.2006, s. 1. Ersatt av förordning (EU) nr 1151/2012.

3.5 *Beskrivning av den jordbruksprodukt eller det livsmedel som namnet under punkt 3.1 avser*

Komjölk i enlighet med gällande lagstiftning.

3.6 *Beskrivning av produktionsmetoden för den jordbruksprodukt eller det livsmedel som namnet under punkt 3.1 avser*

Hömjölk produceras under traditionella produktionsförhållanden enligt Heumilchregulativ (”hömjölksföreskrifterna”) och kännetecknas av förbudet mot ensilage och förbudet mot djur och foder som enligt gällande lagstiftning ska identifieras som genetiskt modifierade.

”Hömjölksföreskrifterna”

Hömjölk är en form av komjölk från lakterande kor vilken produceras av mjölkproducenter som åtagit sig att uppfylla följande kriterier: För att bibehålla hömjölkens traditionella karaktär får inga djur eller foder användas som enligt gällande lagstiftning ska identifieras som genetiskt modifierade.

Hela jordbruksföretaget måste skötas enligt reglerna för hömjölksproduktion.

a) Ett jordbruksföretag kan dock vara uppdelat i klart definierade produktionsenheter som inte alla måste skötas enligt dessa regler. Det måste då handla om olika produktionssektorer som går att särskilja från varandra.

b) Om inte alla enheter i jordbruksföretaget sköts i enlighet med reglerna för hömjölksproduktion enligt a), måste jordbrukaren hålla de djur som används för hömjölksproduktion skilda från djur som används i de andra enheterna, och dokumentera åtskillnaden på lämpligt sätt.

Tillåtet foder

— Utfodringen sker huvudsakligen med färskt gräs samt färska baljväxter och blad under grönperioden och med hö under vinterfoderperioden.

— Följande räknas och är tillåtet som kompletterande grovfoder: Grönfoderraps, grönmajs, foderråg, foderbetor och pelleterat foder av hö, lusern och majs, samt likvärdigt foder.

— Grovfodret måste stå för minst 75 % av torrsubstansen i fodret under ett år.

— Spannmål som vete, korn, havre, rågvete, råg och majs är tillåtet i marknadsanpassad form eller i blandningar med exempelvis kli och pellets.

— Bondbönor, foderärter, lupiner, oljehaltiga frukter samt extrakterat skrå och extrakterade foderkakor får användas i fodret.

Förbjudet foder

— Utfodring får inte ske med ensilage, fuktigt hö eller hösilage.

— Utfodring får inte ske med biprodukter från bryggerier, brännerier och musterier eller andra biprodukter från livsmedelsindustrin som exempelvis våt drav eller vått foder i bitform, med undantag för torrt foder i bitform och melass som biprodukt från sockerframställning och torrt proteinfoder från restprodukter från spannmål.

— Utfodring av lakterande djur får inte ske med blötlagt foder.

— Utfodring får inte ske med foder av animaliskt ursprung (mjölk, vassle, köttmjöl osv.), med undantag för mjölk och vassle till kalvar.

— Utfodring får inte ske med trädgårds- och fruktavfall, potatis eller urea.

Gödslingsbestämmelser

— Avloppsslam, produkter därav eller kompost från kommunala reningsanläggningar, med undantag för grön kompost, får inte spridas på mjölkleverantörernas jordbruksarealer.

— Minst 3 veckor ska löpa mellan spridning av stallgödsel på mjölkleverantörernas jordbruksareal och användning av densamma.

Användning av kemiska hjälpämnen

— Endast selektiv användning av kemiskt syntetiska växtskyddsmedel, enligt fackmässiga instruktioner från lantbrukskonsulenter samt punktbekämpning av mjölkleverantörers grönfoderareal är tillåten.

— Godkända flugsprejer i stall för mjölkkor får endast användas i de lakterande djurens frånvaro.

Förbud gällande mjölkleverans

— Leverans av hömjölk får tidigast ske tio dagar efter kalvning.

— Vid användning av kor som utfodrats med ensilage ska en väntetid på minst 14 dagar iakttas.

— Alpkor som normalt sett utfodras med ensilage ska ställas om till ensilagefri utfodring 14 dagar innan de drivs upp i bergen. Om så inte sker får mjölken endast användas som hömjölk efter 14 dagars bete på bergsängar (som tillhör leverantören av hömjölk). På bergsängarna får ensilage varken produceras eller användas för utfodring.

Förbud mot genetiskt modifierade livsmedel och foder

— För att bibehålla hömjölkens traditionella karaktär får inga djur eller foder användas som enligt gällande lagstiftning ska identifieras som genetiskt modifierade.

Övriga föreskrifter

— Ensilage får inte produceras eller lagras.

— Inga typer av rundbalar inslagna i folie får produceras eller lagras.

— Fuktigt hö eller hösilage får inte produceras.

3.7 *Ange särdrag hos jordbruksprodukten eller livsmedlet*

Hömjölk skiljer sig från vanlig komjölk genom dess speciella produktionsförhållanden i enlighet med hömjölksföreskrifterna, punkt 3.6.

Vid undersökningar som utfördes vid Bundesanstalt für alpenländische Milchwirtschaft i Rotholz kunde Dr Ginzinger m.fl. 1995 respektive 2001 konstatera att 65 % av mjölkproverna från produktion med ensilageutfodring innehöll över 1 000 klostridiesporer per liter. Vid en undersökning av levererad mjölk vid en storskalig ostfabrik låg värdet på över 10 000 klostridiesporer per liter för 52 % av proverna. När det gäller ensilagefria hömjölksprover låg värdet för klostridiesporer per liter på under 200 för 85 % av proverna och på mellan 200 och 300 för 15 % av proverna. Hömjölk innehåller, på grund av den särskilda utfodringsmetoden, en väsentligt lägre halt av klostridiesporer. Produktion av hårdost av obehandlad hömjölk leder därmed till färre allvarliga defekter vad gäller pipor och smak.

Inom ramen för forskningsprojektet ”Einfluss der Silage auf die Milchqualität” (inverkan av ensilage på mjölkkvalitet) undersöktes smaken hos mjölk som producerats med eller utan ensilageutfodring (Ginzinger och Tschager, Bundesanstalt für alpenländische Milchwirtschaft, Rotholz, 1993). För 77 % av proverna av mjölk som producerats med höutfodring konstaterades ingen smakdefekt. För proverna av mjölk som producerats med ensilageutfodring (vanlig mjölk) uppgick andelen utan smakdefekt däremot endast till 29 %. Även för mjölkprover från tankbilar för mjölk konstaterades en entydig skillnad. För 94 % av proverna av ensilagefri hömjölk konstaterades ingen smakdefekt. För mjölk som producerats med hjälp av ensilageutfodring uppgick andelen utan smakdefekt däremot endast till 45 %.

I ett examensarbete vid Wiens universitet (Schreiner, Seiz och Ginzinger, 2011) kunde det påvisas att hömjölk, på grund av den grovfoder- och betesmarksbaserade utfodringen, uppvisade en ungefär dubbelt så hög halt av Omega 3-fettsyror och konjugerade linolsyror jämfört med vanlig mjölk.

3.8 *Traditionella drag hos jordbruksprodukten eller livsmedlet*

Produktionen av hömjölk och dess vidare förädling är lika gammal som hållningen av mjölkkor inom jordbruket (ca 400-talet f.Kr.). Redan på medeltiden producerades i de lägre liggande områdena i Alperna och i bergen i Tyrolen ost av hömjölk vid så kallade "Schwaighöfen". Ordet "Schwaig" kommer från medelhögtyskan och betecknar en speciell form av bebyggelse och framförallt, jordbrukstyp, i alpområdet. "Schwaighöfe" grundades ofta som permanent bebyggelse av jordägarna själva och tjänade som boskapsgårdar framförallt för mejerinäringen (i synnerhet osttillverkningen). Det går att påvisa att "Schwaighöfe" förekommit i Tyrolen och Salzburg sedan 1100-talet. I bergsområdena förknippades hömjölk ursprungligen med tillverkningen av hårdost från obehandlad mjölk. Redan runt år 1900 infördes föreskrifter (mjölkföreskrifter) om ensilagefri mjölk lämpad för tillverkning av hårdost. Ur dessa skapades omkring 1950 i Österrike mjölkföreskrifterna för förbundsländerna Vorarlberg, Tyrolen och Salzburg. Dessa mjölkföreskrifter harmoniserades 1975 och utfärdades av Milchwirtschaftsfond (mejeriindustrifonden) som bestämmelser för mjölk som lämpar sig för hårdost (Bestimmungen über die Übernahme von hartkäsetauglicher Milch [bestämmelser om mottagning av mjölk som lämpar sig för hårdost] *Österreichische Milchwirtschaft*, häfte 14, bilaga 6, nr 23 c, av den 21 juli 1975). I syfte att ombesörja tillgången på råvaran hömjölk (även ensilagefri mjölk eller mjölk som lämpar sig för tillverkning av hårdost) för de ostfabriker som använder obehandlad mjölk utfärdade den tidigare myndigheten för mejerisektorn i Österrike fram till 1993 områdesvisa ensilageförbud för vissa produktionsområden. 1995 förlängdes de områdesvisa ensilageförbuden av förbundsministeriet för jord- och skogsbruk, miljö samt vattenförvaltning genom Maßnahme Silageverzicht (åtgärd för avstående från ensilage) i riktlinjerna för att främja ett miljövänligt, extensivt jordbruk som värnar den naturliga livsmiljön (Österreichisches Programm für umweltgerechte Landwirtschaft: ÖPUL).

Traditionellt har utfodring uppe i bergen alltid skett i enlighet med hömjölkskriterierna. Från Wildschönauer Holzalm i Tyrolen finns det dokument och urkunder från 1544 om osttillverkning uppe i bergen.

Sedan början av 1980-talet har en del hömjölksbönder bedrivit jordbruk enligt biologiska och ekologiska kriterier.

3.9 *Minimikrav och kontrollförfaranden som gäller för särarten*

—

4. **Myndigheter eller organ som kontrollerar att produktspecifikationen följs**

4.1 *Namn och adress*

—

4.2 *Myndighetens eller organets specifika uppgifter*

—

KOMMISSIONENS GENOMFÖRANDEFÖRORDNING (EU) 2016/305

av den 3 mars 2016

om ändring av förordning (EU) nr 37/2010 vad gäller substansen gentamicin

(Text av betydelse för EES)

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 470/2009 av den 6 maj 2009 om gemenskapsförfaranden för att fastställa gränsvärden för farmakologiskt verksamma ämnen i animaliska livsmedel samt om upphävande av rådets förordning (EEG) nr 2377/90 och ändring av Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/82/EG och Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 726/2004 ([1]), särskilt artikel 14 jämförd med artikel 17,

med beaktande av Europeiska läkemedelsmyndighetens yttrande, avgivet av kommittén för veterinärmedicinska läkemedel, och

av följande skäl:

(1) Enligt artikel 17 i förordning (EG) nr 470/2009 ska gränsvärden för högsta tillåtna resthalter (nedan kallade *MRL-värden*) för farmakologiskt aktiva substanser som är avsedda att i unionen användas i veterinärmedicinska läkemedel för livsmedelsproducerande djur eller i biocidprodukter som används vid djurhållning fastställas i en förordning.

(2) I tabell 1 i bilagan till kommissionens förordning (EU) nr 37/2010 ([2]) anges farmakologiskt aktiva substanser och deras klassificering med avseende på MRL-värden i animaliska livsmedel.

(3) Gentamicin är redan upptaget i den tabellen som en tillåten substans för muskel, fett, lever och njure från nötkreatur och svin samt för mjölk från nötkreatur.

(4) I enlighet med artikel 27.2 i förordning (EG) nr 470/2009 har kommissionen lämnat en begäran om extrapolering av de befintliga MRL-värdena för gentamicin till andra djurslag eller vävnader till Europeiska läkemedelsmyndigheten (EMA).

(5) EMA rekommenderar med stöd av yttrandet från kommittén för veterinärmedicinska läkemedel att MRL-värdena för gentamicin extrapoleras till alla livsmedelsproducerande däggdjur och fisk.

(6) Förordning (EU) nr 37/2010 bör därför ändras i enlighet med detta.

(7) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från ständiga kommittén för veterinärmedicinska läkemedel.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Bilagan till förordning (EU) nr 37/2010 ska ändras i enlighet med bilagan till den här förordningen.

([1]) EUT L 152, 16.6.2009, s. 11.
([2]) Kommissionens förordning (EU) nr 37/2010 av den 22 december 2009 om farmakologiskt aktiva substanser och deras klassificering med avseende på MRL-värden i animaliska livsmedel (EUT L 15, 20.1.2010, s. 1).

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 3 mars 2016,

På kommissionens vägnar

Jean-Claude JUNCKER

Ordförande

BILAGA

I tabell 1 i bilagan till förordning (EU) nr 37/2010 ska posten för substansen gentamicin ersättas med följande:

Farmakologiskt aktiv substans	Restmarkör	Djurslag	MRL	Målvävnader	Andra bestämmelser (i enlighet med artikel 14.7 i förordning (EG) nr 470/2009)	Terapeutisk klassificering
”Gentamicin	Summan av gentamicin C1, gentamicin C1a, gentamicin C2 och gentamicin C2a	Alla livsmedelsproducerande däggdjur och fisk	50 µg/kg 50 µg/kg 200 µg/kg 750 µg/kg 100 µg/kg	Muskel Fett Lever Njure Mjölk	För fisk avser MRL-värdet för muskel ’muskel och skinn i naturliga proportioner’. För svin avser MRL-värdet för fett ’skinn och fett i naturliga proportioner’.	Medel mot infektioner/antibiotika”

KOMMISSIONENS GENOMFÖRANDEFÖRORDNING (EU) 2016/306

av den 3 mars 2016

om ändring av genomförandeförordning (EU) nr 1283/2014 om införande av en slutgiltig antidumpningstull på import av vissa rördelar, av järn eller stål, med ursprung i Republiken Korea och Malaysia till följd av en interimsöversyn i enlighet med artikel 11.3 i rådets förordning (EG) nr 1225/2009

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1225/2009 av den 30 november 2009 om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska gemenskapen ([1]) (nedan kallad *grundförordningen*), särskilt artikel 11.3, och

av följande skäl:

1. FÖRFARANDE

1.1 Tidigare undersökningar och gällande antidumpningsåtgärder

(1) De gällande antidumpningsåtgärderna beträffande import av vissa rördelar med ursprung i bland annat Sydkorea infördes genom rådets förordning (EG) nr 1514/2002 ([2]) (nedan kallade *den ursprungliga undersökningen* och *de ursprungliga åtgärderna*).

(2) I oktober 2008 förlängdes dessa åtgärder genom rådets förordning (EG) nr 1001/2008 ([3]) efter en översyn vid giltighetstidens utgång i enlighet med artikel 11.2 i grundförordningen.

(3) I december 2014 förlängdes åtgärderna ytterligare genom kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 1283/2014 ([4]) efter en andra översyn vid giltighetstidens utgång i enlighet med artikel 11.2 i grundförordningen (nedan kallade *de gällande åtgärderna*).

(4) Den antidumpningstull som för närvarande tillämpas på export från alla företag i Sydkorea är 44 % och grundar sig på den skademarginal som fastställdes i den ursprungliga undersökningen.

1.2 Begäran om en partiell interimsöversyn

(5) Kommissionen tog i januari 2015 emot en begäran om en partiell interimsöversyn i enlighet med artikel 11.3 i grundförordningen. Begäran var begränsad till en undersökning av dumpning vad gäller TK Corporation, en koreansk exporterande tillverkare, och ingavs av denna exporterande tillverkare. Den exporterande tillverkaren hävdar i begäran att de omständigheter som låg till grund för införandet av åtgärderna har förändrats och att dessa förändringar är av bestående karaktär. Den exporterande tillverkaren lade fram *prima facie*-bevisning för att en fortsatt tillämpning av åtgärden på dess nuvarande nivå inte längre är nödvändig för att motverka skadevållande dumpning.

1.3 Inledande av en partiell interimsöversyn

(6) Kommissionen fastställde, efter att ha underrättat medlemsstaterna, att bevisningen var tillräcklig för att motivera inledandet av en partiell interimsöversyn begränsad till en undersökning av dumpning rörande den exporterande tillverkaren och offentliggjorde den 18 februari 2015 ett tillkännagivande i *Europeiska unionens officiella tidning* ([5]) (nedan kallat *tillkännagivandet om inledande*) om inledande av en partiell interimsöversyn i enlighet med artikel 11.3 i grundförordningen, vilken var begränsad till en undersökning av dumpning vad gäller den exporterande tillverkaren.

([1]) EUT L 343, 22.12.2009, s. 51.
([2]) EGT L 228, 24.8.2002, s. 1.
([3]) EUT L 275, 16.10.2008, s. 18, senast ändrad genom genomförandeförordning (EU) nr 363/2010 (EUT L 107, 29.4.2010, s. 1).
([4]) EUT L 347, 3.12.2014, s. 17.
([5]) EUT C 58, 18.2.2015, s. 9.

(7) Kommissionen underrättade officiellt den exporterande tillverkaren, myndigheterna i exportlandet och unionsindustrin om att en partiell interimsöversyn hade inletts. De berörda parterna gavs möjlighet att skriftligen lämna synpunkter och att bli hörda.

1.4 **Undersökning**

(8) För att kommissionen skulle få de uppgifter som var nödvändiga för undersökningen sände den ett frågeformulär till den exporterande tillverkaren, vilket besvarades inom den fastställda tidsfristen.

(9) Kommissionen inhämtade och kontrollerade alla uppgifter som den bedömde vara nödvändiga för fastställandet av dumpning. Ett kontrollbesök på plats utfördes hos den exporterande tillverkaren.

1.5 **Översynsperiod**

(10) Undersökningen av dumpningsnivån omfattade perioden 1 januari 2014–31 december 2014 (nedan kallad *översynsperioden*).

(11) Den exporterande tillverkaren lämnade förutom dessa uppgifter även kostnads- och försäljningsuppgifter för 2013 och föreslog att översynsperioden skulle utvidgas till att även omfatta 2013, eftersom detta skulle göra att siffrorna för dess försäljningsvolym till unionen blev mer representativa. Kommissionen fastslog emellertid att den exporterande tillverkarens försäljning inte skulle bli mer representativ vad gäller volym (i förhållande till den totala försäljningen eller tillverkningsvolymen) eller typ av försäljning om man lade till försäljningen till unionen för 2013 (se skäl 29). Kommissionen hade således inte tillräckliga skäl för att låta översynsperioden överskrida den sedvanliga tolvmånadersperioden, eftersom detta inte skulle ge ett mer representativt undersökningsresultat beträffande dumpning.

(12) Efter det slutliga meddelandet av uppgifter framförde den exporterande tillverkaren på nytt sin begäran om att 2013 skulle läggas till i översynsperioden för att öka representativiteten. Företaget hävdade att en jämförelse med faktorer såsom den totala tillverkningsvolymen inte var relevant och att översynsperioden skulle bli mer representativ vad gäller ytterligare produkttyper, försäljningsvolym och omsättning om man lade till 2013.

(13) Det anges inte uttryckligen i grundförordningen hur översynsperiodens representativitet bör mätas. I detta fall var de volymer som den exporterande tillverkaren påstods ha sålt på unionsmarknaden under 2013 mindre än hälften så stora som de volymer som påstods ha sålts på unionsmarknaden under översynsperioden, under det att företagets totala försäljnings- och tillverkningsvolymer låg i samma intervall under båda åren. Det är således klart att i detta fall skulle en utökning med 2013 leda till att den exporterande tillverkarens försäljning i unionen blev mindre representativ och att förbättringen i absoluta tal endast skulle bli begränsad.

(14) Därför bekräftar kommissionen att det inte finns något giltigt skäl för att förlänga undersökningsperioden utöver den ettårsperiod som kommissionen brukar tillämpa.

2. **BERÖRD PRODUKT OCH LIKADAN PRODUKT**

2.1 **Berörd produkt**

(15) Den produkt som är föremål för översyn är rördelar (med undantag av gjutna rördelar, flänsar samt rördelar avsedda för gängning), av järn eller stål (med undantag av rostfritt stål), med en yttre diameter av högst 609,6 mm, av det slag som används för stumsvetsning eller andra ändamål, med ursprung i Sydkorea, och som för närvarande klassificeras enligt KN-nummer ex 7307 93 11, ex 7307 93 19 och ex 7307 99 80 (nedan kallad *den berörda produkten*).

2.2 **Likadan produkt**

(16) Översynen bekräftade att den produkt som tillverkas av den exporterande tillverkaren och säljs på hemmamarknaden och exporteras till unionen och andra exportmarknader, har samma grundläggande fysiska, tekniska och kemiska egenskaper och grundläggande användningsområden som de produkter som säljs i unionen av unionsindustrin.

(17) Kommissionen beslutade att dessa produkter därför är likadana produkter i den mening som avses i artikel 1.4 i grundförordningen.

3. DUMPNING

a) *Normalvärde*

(18) Kommissionen undersökte först huruvida den exporterande tillverkarens totala försäljningsvolym på hemmamarknaden var representativ, i enlighet med artikel 2.2 i grundförordningen. Försäljningen på hemmamarknaden är representativ om den totala försäljningsvolymen på hemmamarknaden av den likadana produkten till oberoende kunder på hemmamarknaden per exporterande tillverkare motsvarar minst 5 % av den totala exportvolymen av den berörda produkten till unionen under undersökningsperioden. På grundval av detta konstaterades det att den exporterande tillverkarens totala försäljning av den likadana produkten på hemmamarknaden var representativ.

(19) Därefter identifierade kommissionen de på hemmamarknaden sålda produkttyper som var identiska eller jämförbara med de produkttyper som såldes på export till unionen.

(20) Kommissionen undersökte sedan huruvida den exporterande tillverkarens försäljning på hemmamarknaden av varje produkttyp som är identisk eller jämförbar med en produkttyp som säljs på export till unionen var representativ, i enlighet med artikel 2.2 i grundförordningen. Försäljningen på hemmamarknaden av en produkttyp är representativ om den totala försäljningsvolymen av den till oberoende kunder på hemmamarknaden under undersökningsperioden motsvarar minst 5 % av den totala exportförsäljningen till unionen av den identiska eller jämförbara produkttypen. Kommissionen fastslog att majoriteten av produkttyperna var representativa.

(21) Därefter fastställde kommissionen andelen lönsam försäljning till oberoende kunder på hemmamarknaden för varje produkttyp under undersökningsperioden för att avgöra om man kunde använda den faktiska försäljningen på hemmamarknaden för att beräkna normalvärdet i enlighet med artikel 2.4 i grundförordningen.

(22) Normalvärdet grundas på det faktiska priset på hemmamarknaden per produkttyp, oavsett om denna försäljning är lönsam eller inte, om

a) försäljningsvolymen för produkttypen, vid försäljning till nettopriser som är lika med eller högre än den beräknade tillverkningskostnaden, utgör mer än 80 % av den totala försäljningsvolymen för denna produkttyp, och

b) det vägda genomsnittliga försäljningspriset för denna produkttyp är lika med eller högre än tillverkningskostnaden per enhet.

(23) I detta fall är normalvärdet det vägda genomsnittet av priserna för all inhemsk försäljning av produkttypen i fråga under översynsperioden.

(24) Normalvärdet är det faktiska priset på hemmamarknaden per produkttyp för den lönsamma delen av försäljningen på hemmamarknaden av produkttyperna under översynsperioden, om

a) volymen av den lönsamma försäljningen av produkttypen utgör högst 80 % av den sammanlagda försäljningsvolymen för den typen, eller

b) det vägda genomsnittliga priset för denna produkttyp är lägre än tillverkningskostnaden per enhet.

(25) Analysen av försäljningen på hemmamarknaden visade att en stor del av försäljningen på hemmamarknaden var lönsam, och att det vägda genomsnittliga försäljningspriset var högre än tillverkningskostnaden. Normalvärdet beräknas därför som ett vägt genomsnittspris för endast den lönsamma försäljningen.

(26) Om ingen försäljning eller endast otillräcklig försäljning av en typ av den likadana produkten förekommit vid normal handel eller om en produkttyp inte sålts i representativa volymer på hemmamarknaden, använde kommissionen ett konstruerat normalvärde i enlighet med artikel 2.3 och 2.6 i grundförordningen.

(27) Normalvärdet konstruerades genom att följande adderades till den genomsnittliga tillverkningskostnaden för den exporterande tillverkarens likadana produkt under översynsperioden:

a) De vägda genomsnittliga försäljnings- och administrationskostnaderna och andra allmänna kostnaderna för den exporterande tillverkarens försäljning av den likadana produkten på hemmamarknaden vid normal handel under översynsperioden.

b) Den vägda genomsnittliga vinst som den exporterande tillverkaren gjorde på den likadana produkten på hemmamarknaden vid normal handel under översynsperioden.

(28) För de produkttyper som inte sålts i representativa kvantiteter på hemmamarknaden adderades de genomsnittliga försäljnings- och administrationskostnaderna och andra allmänna kostnaderna och vinsten för de transaktioner som skett vid normal handel på hemmamarknaden för dessa typer. För de produkttyper som inte sålts alls på hemmamarknaden adderades de vägda genomsnittliga försäljnings- och administrationskostnaderna och andra allmänna kostnaderna och vinsten för alla transaktioner som skett vid normal handel på hemmamarknaden.

b) *Exportpris*

(29) Under översynsperioden sålde den exporterande tillverkaren endast försumbara volymer av den berörda produkten till unionen, vilka utgjorde mellan 0,1 % och 0,3 % av företagets produktionsvolym (intervall anges av sekretesskäl). Dessutom kunde det för ett antal transaktioner inte påvisas att det verkligen betalats någon antidumpningstull, vilket gör att det kan ifrågasättas om varorna i fråga hade övergått till fri omsättning i unionens tullområde. Denna försäljning skedde dessutom uteslutande till tre kunder för specifika projekt med egna specifikationer för rördelar. Dessutom skedde försäljningen i form av ett ”paket” med andra rördelar och produkter som inte var den berörda produkten. Mot denna bakgrund ansågs det finnas en betydande risk för korsvis kompensation. Av ovanstående skäl gick det inte att göra en meningsfull dumpningsanalys på grundval av den exporterande tillverkarens försäljning av den berörda produkten till unionen under översynsperioden.

(30) Eftersom det inte fanns tillräckliga exportvolymer till unionen beaktades exporten till andra tredjeländer för fastställandet av exportpriset. Det konstaterades att den exporterande tillverkaren har fyra stora exportmarknader, vilka tillsammans svarade för mer än 50 % av den exporterande tillverkarens exportförsäljning till tredjeländer under översynsperioden. Resten av exporten gick till 39 andra exportdestinationer, vilka var och en för sig svarade för mellan 0,1 % och 5 % av den exporterande tillverkarens exportförsäljning. Exportpriserna till dessa länder varierar enormt eftersom marknaderna är mycket olika sinsemellan. Många av dessa olikheter (t.ex. konkurrensvillkoren på varje marknad) inte är kända. Det undersöktes därför ytterligare om en av de exporterande tillverkarnas viktigaste exportdestinationer skulle kunna användas som ersättning för unionsmarknaden.

(31) Förenade Arabemiraten är den exporterande tillverkarens största exportmarknad och svarade för 15–18 % av den exporterande tillverkarens exportförsäljning (både viktmässigt och värdemässigt) under översynsperioden. Det finns emellertid inga inhemska tillverkare av den berörda produkten i Förenade Arabemiraten. Landet anses därför vara ganska olikt unionsmarknaden vad gäller ekonomisk struktur.

(32) Precis som i den översyn vid giltighetstidens utgång som ledde till förordning (EU) nr 1283/2014 ansågs det lämpligt att analysera den exporterande tillverkarens försäljning till Förenta staterna som var den näst största bestämmelseorten under översynsperioden. Undersökningen bekräftade att den amerikanska marknaden är ungefär lika stor som unionsmarknaden och har både många inhemska tillverkare och en stor andel import. Den bekräftade också att den amerikanska marknaden hade haft låga importtullsatser under översynsperioden och att man inte heller hade tillämpat några antidumpningstullar på import från Sydkorea under denna period, vilket innebär att denna marknad hade varit mycket konkurrensutsatt. Dessutom är Förenta staterna den viktigaste destinationen för den sydkoreanska exporten i allmänhet, och för den exporterande tillverkarens export i synnerhet, och den amerikanska marknaden svarade således för 7–12 % av tillverkningsvolymen och 11–14 % av exportförsäljningen för den exporterande tillverkaren under översynsperioden.

(33) Med hänsyn till de förutsättningar och särskilda omständigheter som gällde i just detta fall ansågs Förenta staterna utgöra en godtagbar grund för fastställandet av ett exportpris i avsaknad av tillräckliga exportvolymer till unionen. Den exporterande tillverkarens kontrollerade exportpris till Förenta staterna användes för att fastställa exportpriset, vilket justerades tillbaka till nivån fritt fabrik genom att man vid behov tog hänsyn till kostnaderna för bl.a. transporter, tullar och skatter.

(34) Efter det slutliga meddelandet av uppgifter invände den exporterande tillverkaren med hänvisning både till rättsliga och faktiska omständigheter mot att dess exportförsäljning till unionen inte skulle användas för fastställandet av ett representativt exportpris.

(35) Den exporterande tillverkaren hävdade för det första att kommissionen endast kan anse att exportpriset är otillförlitligt om det i enlighet med artikel 2.9 i grundförordningen fastställts att det finns ett förhållande eller ett kompensationsarrangemang mellan den exporterande tillverkaren och importören eller en tredje part. I alla andra fall måste kommissionen grunda beräkningen av dumpning på exportpriset (till unionen), eftersom den annars gör sig skyldig till en överträdelse av artikel 2.3 i WTO:s antidumpningsavtal.

(36) Kommissionen instämmer inte i denna snäva tolkning av artikel 2.9 i grundförordningen, vilken inte stöds av rättspraxis. Det finns förvisso inget i artikel 2.9 i grundförordningen som säger att den myndighet som genomför undersökningen måste använda sig av icke-representativa volymer av exportförsäljning vars prisnivåer hur som helst inte kan anses vara meningsfulla med hänsyn till de omständigheter som förklaras i skäl 29 och diskuteras i närmare detalj i detta avsnitt. Därför bör den exporterande tillverkarens påståenden avvisas.

(37) Den exporterande tillverkaren hävdade för det andra att företagets försäljning till unionen av de faktiska omständigheterna att döma inte var försumbar och hänvisade i detta sammanhang till det antal transaktioner, produkttyper och medlemsstater som berördes av dess påstådda försäljning till unionen 2013 och 2014. Den exporterande tillverkaren hade dock endast ställt ut 14 fakturor för försäljning till unionen under översynsperioden. Den exporterande tillverkaren bestred inte att denna påstådda försäljning till unionen endast skett i de ringa mängder som nämns i skäl 29.

(38) Den exporterande tillverkaren hävdade för det tredje att det av de faktiska omständigheterna att döma inte är relevant att företagets exportförsäljning till unionen avsåg specifika projekt med egna specifikationer och att det hade framlagt faktisk bevisning för att det inte hade förekommit någon korsvis kompensation. I detta avseende bör det påpekas att det i meddelandet av uppgifter angavs att försäljningen till unionen var av en sådan art att det fanns risk för korsvis kompensation med andra produkter, även om det erkänns att det inte identifierats någon bevisning som gör det möjligt att avgöra huruvida det förekommit någon korsvis kompensation under översynsperioden. Eftersom korsvis kompensation endast togs upp som en risk i meddelandet är denna fråga därför endast en av flera faktorer som kommissionen beaktade vid fastställandet av unionsförsäljningens representativitet (se skäl 29).

(39) Den exporterande tillverkaren hävdade för det fjärde att kommissionen av de faktiska omständigheterna att döma hade erhållit bevisning för att alla varor hade övergått till fri omsättning på unionsmarknaden och att antidumpningstullar betalats eller skulle betalas.

(40) Efter meddelandet av uppgifter svarade den exporterande tillverkaren på kommissionens uppmaning att förtydliga sina synpunkter i denna fråga i förhållande till de källdokument kommissionen hade tillgång till. De tillhandahållna dokumenten bekräftade att det fanns oförklarade oriktigheter när det gäller betalningen av tullar för transaktioner som täckte ungefär hälften av försäljningsvolymen till unionen. Det var särskilt de transaktioner där det inte kunde lämnas någon bevisning för att en antidumpningstull på 44 % verkligen erlagts som gör att dessa försäljningspriser till unionen helt klart är att anse som otillförlitliga, eftersom denna försäljning med största sannolikhet således skett under det felaktiga antagandet att antidumpningstullar inte skulle betalas.

(41) TK Corporation hävdade för det femte att eftersom interimsöversynen inleddes på grundval av *prima facie*-bevisning rörande exportförsäljning till unionen som visade på en lägre dumpningsmarginal så borde det även ha varit möjligt att (vid det slutliga fastställandet av dumpning) beräkna en dumpningsmarginal på grundval av försäljningen till unionen. Detta påstående avvisades. För det första är den bevisning som krävs för inledandet till sin natur mycket olik den bevisning som den undersökningsmyndigheten grundar sina slutgiltiga undersökningsresultat på. För det andra visade undersökningen att det var omöjligt att använda sig av denna försäljning på grund av de olika skäl som diskuteras i detta avsnitt. Det bör också noteras att dumpningsmarginalen inte är förenlig med de relevanta bestämmelserna i grundförordningen bara för att det går att beräkna en dumpningsmarginal.

(42) Med hänsyn till att unionsförsäljningen endast uppgick till mindre mängder både i absoluta och relativa tal och att det dessutom fanns berättigade skäl att ifrågasätta tillförlitligheten när det gäller en betydande del av denna försäljning av andra än volymrelaterade skäl avvisas således påståendet att kommissionen felaktigt bortsett från exportförsäljningen till unionen vid fastställandet av exportpriset.

(43) Slutligen är det även att märka att det tydligt framgår av analysen och undersökningsresultaten i skälen 32 och 33, vilka inte ifrågasatts av den exporterande tillverkaren, att exportpriset konstruerats med vederbörlig omsorg och att Förenta staterna kan anses utgöra en skälig grund för fastställande av exportpriserna i avsaknad av tillförlitliga unionspriser.

c) *Jämförelse*

(44) Kommissionen jämförde normalvärdet och den exporterande tillverkarens exportpris fritt fabrik.

(45) När så var motiverat för att jämförelsen skulle bli rättvis justerade kommissionen normalvärdet och/eller exportpriset i enlighet med artikel 2.10 i grundförordningen för att ta hänsyn till olikheter som påverkade priserna och prisjämförbarheten. Justeringar gjordes för land- och sjötransport, försäkring, hantering, lastning och därmed sammanhängande kostnader.

d) *Dumpningsmarginal*

(46) För den enda exporterande tillverkaren jämförde kommissionen det vägda genomsnittliga normalvärdet för varje typ av den likadana produkten med det vägda genomsnittliga exportpriset för motsvarande typ av den berörda produkten, i enlighet med artiklarna 2.11 och 2.12 i grundförordningen.

(47) På grundval av detta fastställdes den vägda genomsnittliga dumpningsmarginalen, uttryckt i procent av priset cif vid unionens gräns, före tull, till 32,4 %.

4. DE FÖRÄNDRADE OMSTÄNDIGHETERNAS BESTÅENDE KARAKTÄR

(48) I enlighet med artikel 11.3 i grundförordningen undersökte kommissionen även om de förändrade omständigheterna rimligen kunde anses vara av bestående karaktär.

(49) I detta hänseende visade undersökningen att TK Corporation faktiskt har genomfört strukturförändringar som lett till minskade kostnader och ökad effektivitet. Det är särskilt att märka att företaget utökades med en andra fabrik under 2010 och en tredje under 2012. Denna betydande kapacitetsökning ledde till att produktionslinjerna och lagren kunde omorganiseras så att de blev effektivare och till att kostnaderna minskade väsentligt. Denna kostnadsminskning har en direkt inverkan på dumpningsmarginalen. Den omständighet som beskrivits här kommer sannolikt inte att förändras inom överskådlig framtid på ett sådant sätt att detta skulle påverka resultaten.

(50) Denna förändring av omständigheterna kan därför anses vara av bestående karaktär och det är inte längre motiverat att tillämpa åtgärden på dess nuvarande nivå.

(51) Defence Committee of EU Steel Butt-welding Fittings Industry (DCEU) påpekade att TK Corporation trots sina strukturförändringar som uppgivits ha lett till minskade kostnader och ökad effektivitet ändå inte lyckades förbättra sin lönsamhet (sett till hela företaget) under perioden 2012–2014. Av denna anledning uppgav sig DCEU tvivla på de förändrade omständigheternas bestående karaktär och deras inverkan på dumpningsmarginalen.

(52) Kommissionen analyserade detta argument. För det första bör det noteras att de förändrade omständigheternas bestående karaktär bedöms i förhållande till den ursprungliga undersökningen från 2002. För det andra beror ett företags lönsamhet och lönsamhetsutveckling på en rad olika faktorer, och effektivitet är bara en av dem. För det tredje avser den kostnadsminskning som nämns i skäl 49 endast kostnader som hänför sig till de strukturförändringar som nämns i samma skäl. Till exempel kan inte utvecklingen av de genomsnittliga råvarukostnaderna, arbetskraftskostnaderna och energikostnaderna hänföras till de effektivitetsvinster som inrättandet av två nya fabriker har lett till. DCEU stödde dessutom sitt påstående på uppgifter som avsåg TK Corporations lönsamhet totalt sett och inte bara dess lönsamhet när det gäller den berörda produkten. Kommissionen avvisade därför detta påstående.

5. ANTIDUMPNINGSÅTGÄRDER

(53) De berörda parterna underrättades om de viktigaste omständigheter och överväganden som låg till grund för beslutet att föreslå en ändring av den tillämpliga tullsatsen för den exporterande tillverkaren och gavs tillfälle att lämna synpunkter.

(54) Till följd av översynen fastställs den föreslagna ändrade dumpningsmarginalen och antidumpningstullsatsen för import av den berörda produkten som är tillverkad av TK Corporation till 32,4 %.

(55) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från den kommitté som inrättats i enlighet med artikel 15.1 i förordning (EG) nr 1225/2009.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

I tabellen i artikel 1.2 i förordning (EU) nr 1283/2014 ska följande läggas till:

Land	Företag	Tullsats (i %)	Taric-tilläggsnummer
Sydkorea	TK Corporation, 1499-1, Songjeong-Dong, Gangseo-Gu, Busan	32,4	C066
	Alla övriga företag	44,0	C999

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 3 mars 2016.

På kommissionens vägnar
Jean-Claude JUNCKER
Ordförande

KOMMISSIONENS GENOMFÖRANDEFÖRORDNING (EU) 2016/307

av den 3 mars 2016

om ändring för tvåhundrafyrtiotredje gången av rådets förordning (EG) nr 881/2002 om införande av vissa särskilda restriktiva åtgärder mot vissa med nätverket al-Qaida associerade personer och enheter

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 881/2002 av den 27 maj 2002 om införande av vissa särskilda restriktiva åtgärder mot vissa med nätverket al-Qaida associerade personer och enheter ([1]), särskilt artiklarna 7.1 a och 7a.1, och

av följande skäl:

(1) I bilaga I till förordning (EG) nr 881/2002 förtecknas de personer, grupper och enheter som omfattas av frysning av tillgångar (tidigare även kallat *penningmedel*) och ekonomiska resurser enligt den förordningen.

(2) Den 29 februari 2016 beslutade FN:s säkerhetsråds sanktionskommitté (UNSC) att lägga till elva fysiska personer och en enhet i förteckningen över personer, grupper och enheter som bör omfattas av frysningen av tillgångar och ekonomiska resurser. Bilaga I till förordning (EG) nr 881/2002 bör därför ändras i enlighet med detta.

(3) För att de åtgärder som föreskrivs i denna förordning ska vara verkningsfulla bör denna förordning träda i kraft omedelbart.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Bilaga I till förordning (EG) nr 881/2002 ska ändras i enlighet med bilagan till den här förordningen.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft samma dag som den offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 3 mars 2016.

På kommissionens vägnar

För ordföranden

Chef för tjänsten för utrikespolitiska instrument

([1]) EGT L 139, 29.5.2002, s. 9.

BILAGA

Bilaga I till förordning (EG) nr 881/2002 ska ändras på följande sätt:

1. Följande uppgifter ska läggas till i bilaga I till förordning (EG) nr 881/2002 under rubriken ”Fysiska personer”:

a) ”Abd Al-Baset Azzouz (alias a) Abdelbassed Azouz, b) Abdul Baset Azouz, c) AA (initialer)). Född den 7 februari 1966 i Doma, Libyen. Libysk medborgare. Pass nr: a) 223611 (libyskt passnummer), b) C00146605 (brittiskt passnummer). Adress: Libyen (senast kända plats). Dag som avses i artikel 7d.2 i: den 29 februari 2016.”

b) ”Gulmurod Khalimov. Född a) den 14 maj 1975, b) cirka 1975 i a) området Varzob, Tadzjikistan, b) Dushanbe, Tadzjikistan. Tadzjikisk medborgare. Adress: Arabrepubliken Syrien (i september 2015). Dag som avses i artikel 7d.2 i: den 29 februari 2016.”

c) ”Nusret Imamovic (alias Nusret Sulejman Imamovic). Född a) den 26 september 1971, b) den 26 september 1977. Medborgare i Bosnien och Hercegovina. Pass nr: a) 349054 (bosniskt-hercegovinskt passnummer), b) 3490054 (bosniskt-hercegovinskt passnummer). Adress: Arabrepubliken Syrien (i september 2015). Dag som avses i artikel 7d.2 i: den 29 februari 2016.”

d) ”Muhannad Al-Najdi (alias a) ’Ali Manahi ’Ali al-Mahaydali al-’Utaybi, b) Ghassan al-Tajiki). Född den 19 maj 1984 i al-Duwadmi, Saudiarabien. Saudisk medborgare. Dag som avses i artikel 7d.2 i: den 29 februari 2016.”

e) ”Morad Laaboudi (alias a) Abu Ismail, b) Abu Ismail al-Maghribi). Född den 26 februari 1993 i Marocko. Marockansk medborgare. Pass nr: a) UZ6430184 (marockanskt passnummer), b) CD595054 (marockanskt nationellt identitetsnummer). Adress: Turkiet. Dag som avses i artikel 7d.2 i: den 29 februari 2016.”

f) ”Ali Musa Al-Shawakh (alias a) ’Ali Musa al-Shawagh, b) ’Ali Musa al-Shawagh, c) Ali al-Hamoud al-Shawakh, d) Ibrahim al-Shawwakh, e) Muhammad ’Ali al-Shawakh, f) Abu Luqman, g) Ali Hammud, h) Abdullah Shuwar al-Aujayd, i) Ali Awas, j) ’Ali Derwish, k) ’Ali al-Hamud, l) Abu Luqman al- Sahl, m) Abu Luqman al-Suri, n) Abu Ayyub). Född 1973 i byn Sahl, provinsen Raqqa, Arabrepubliken Syrien. Syrisk medborgare. Adress: Arabrepubliken Syrien. Dag som avses i artikel 7d.2 i: den 29 februari 2016.”

g) ”Hasan Al-Salahayn Salih Al-Sha’ari (alias a) Husayn al-Salihin Salih al-Sha’iri, b) Abu Habib al-Libi, c) Hasan Abu Habib). Född 1975 i Derna, Libyen. Libysk medborgare. Pass nr: a) 542858 (libyskt passnummer), b) 55252 (libyskt nationellt identitetsnummer, utfärdat i Derna, Libyen). Adress: Libyen. Dag som avses i artikel 7d.2 i: den 29 februari 2016.”

h) ”Mounir Ben Dhaou Ben Brahim Ben Helal (alias a) Mounir Helel, b) Mounir Hilel, c) Abu Rahmah, d) Abu Maryam al-Tunisi). Född den 10 maj 1983 i Ben Guerdane, Tunisien. Tunisisk medborgare. Dag som avses i artikel 7d.2 i: den 29 februari 2016.”

i) ”Mohammed Abdel-Halim Hemaida Saleh (alias a) Muhammad Hameida Saleh, b) Muhammad Abd-al-Halim Humaydah, c) Faris Baluchistan). Född a) den 22 september 1988, b) den 22 september 1989 i Alexandria, Egypten. Egyptisk medborgare. Adress: Egypten. Dag som avses i artikel 7d.2 i: den 29 februari 2016.”

j) ”Salim Benghalem. Född den 6 juli 1980 i Bourg la Reine, Frankrike. Fransk medborgare. Adress: Arabrepubliken Syrien (i september 2015). Dag som avses i artikel 7d.2 i: den 29 februari 2016.”

k) ”Abu Ubaydah Yusuf Al-Anabi (alias a) Abou ObeJda Youssef AI-Annabi, b) Abu- Ubaydah Yusuf Al-lnabi, c) Mebrak Yazid, d) Youcef Abu Obeida, e) Mibrak Yazid, f) Yousif Abu Obayda Yazid, g) Yazid Mebrak, h) Yazid Mabrak, i) Yusuf Abu Ubaydah, j) Abou Youcef). Född den 7 februari 1969 i Annaba, Algeriet. Algerisk medborgare. Adress: Algeriet. Övriga upplysningar: Foto finns tillgängligt för införande i INTERPOL-UN Security Council Special Notice. Dag som avses i artikel 7d.2 i: den 29 februari 2016.”

2. Under rubriken ”Juridiska personer, grupper och enheter” ska följande läggas till:

”Harakat Sham Al-Islam (alias a) Haraket Sham al-Islam, b) Sham al- Islam, c) Sham al-Islam Movement. Adress: Arabrepubliken Syrien. Dag som avses i artikel 7d.2 i: den 29 februari 2016.”

KOMMISSIONENS GENOMFÖRANDEFÖRORDNING (EU) 2016/308

av den 3 mars 2016

om fastställande av schablonimportvärden för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1308/2013 av den 17 december 2013 om upprättande av en samlad marknadsordning för jordbruksprodukter och om upphävande av rådets förordningar (EEG) nr 922/72, (EEG) nr 234/79, (EG) nr 1037/2001 och (EG) nr 1234/2007 ([1]),

med beaktande av kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 543/2011 av den 7 juni 2011 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 1234/2007 vad gäller sektorn för frukt och grönsaker och sektorn för bearbetad frukt och bearbetade grönsaker ([2]), särskilt artikel 136.1, och

av följande skäl:

(1) I genomförandeförordning (EU) nr 543/2011 fastställs, i enlighet med resultatet av de multilaterala handelsförhandlingarna i Uruguayrundan, kriterierna för kommissionens fastställande av schablonvärden vid import från tredjeländer, för de produkter och de perioder som anges i del A i bilaga XVI till den förordningen.

(2) Varje arbetsdag fastställs ett schablonimportvärde i enlighet med artikel 136.1 i genomförandeförordning (EU) nr 543/2011 med hänsyn till varierande dagliga uppgifter. Denna förordning bör därför träda i kraft samma dag som den offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De schablonimportvärden som avses i artikel 136 i genomförandeförordning (EU) nr 543/2011 fastställs i bilagan till denna förordning.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft samma dag som den offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 3 mars 2016.

På kommissionens vägnar

För ordföranden

Jerzy PLEWA

Generaldirektör för jordbruk och landsbygdsutveckling

([1]) EUT L 347, 20.12.2013, s. 671.
([2]) EUT L 157, 15.6.2011, s. 1.

BILAGA

Schablonimportvärden för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker

(euro/100 kg)

KN-nummer	Kod för tredjeland [1]	Schablonimportvärde
0702 00 00	EG	371,5
	IL	154,0
	MA	95,7
	SN	174,9
	TN	110,7
	TR	106,0
	ZZ	168,8
0707 00 05	JO	194,1
	MA	84,0
	TR	165,9
	ZZ	148,0
0709 93 10	MA	55,5
	TR	163,7
	ZZ	109,6
0805 10 20	EG	47,2
	IL	76,2
	MA	60,2
	TN	55,6
	TR	66,0
	ZZ	61,0
0805 50 10	MA	119,2
	TN	91,8
	TR	97,7
	ZZ	102,9
0808 10 80	CL	92,5
	US	133,9
	ZZ	113,2
0808 30 90	CL	213,7
	CN	59,3
	ZA	98,7
	ZZ	123,9

[1] Landsbeteckningar som fastställs i kommissionens förordning (EU) nr 1106/2012 av den 27 november 2012 om tillämpning av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 471/2009 om gemenskapsstatistik över utrikeshandeln med icke-medlemsstater vad gäller uppdateringen av nomenklaturen avseende länder och territorier (EUT L 328, 28.11.2012, s. 7). Koden ZZ står för ”övrigt ursprung”.

BESLUT

KOMMISSIONENS DELEGERADE BESLUT (EU) 2016/309

av den 26 november 2015

om likvärdighet för den tillsynsordning för försäkrings- och återförsäkringsföretag som gäller i Bermuda med den ordning som fastställs i Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/138/EG och om ändring av kommissionens delegerade beslut (EU) 2015/2290

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, och

med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/138/EG av den 25 november 2009 om upptagande och utövande av försäkrings- och återförsäkringsverksamhet (Solvens II) ([1]), särskilt artiklarna 172.2, 227.4, 227.5 och 260.3, och

av följande skäl:

(1) Genom direktiv 2009/138/EG inrättas en riskbaserad tillsynsordning för försäkrings- och återförsäkringsföretag inom unionen. Direktiv 2009/138/EG kommer att tillämpas fullt ut för försäkrings- och återförsäkringsgivare i unionen från och med den 1 januari 2016.

(2) I enlighet med artikel 311 i direktiv 2009/138/EG får kommissionen anta delegerade akter som föreskrivs i detta direktiv också före den dag då det börjar tillämpas.

(3) Artikel 172 i direktiv 2009/138/EG rör likvärdighet för solvensordningen i ett tredjeland som tillämpas på återförsäkringsverksamhet som bedrivs av företag med huvudkontor i det tredjelandet. Ett positivt fastställande av likvärdighet gör det möjligt för återförsäkringsavtal som sluts med företag med huvudkontor i det tredjelandet att behandlas på samma sätt som återförsäkringsavtal som sluts med företag som auktoriserats i enlighet med det direktivet.

(4) Artikel 227 i direktiv 2009/138/EG rör likvärdighet för tredjeländers försäkringsgivare som ingår i grupper med huvudkontor i unionen. Ett positivt fastställande av likvärdighet gör det möjligt för sådana grupper, när de använder avräknings- och sammanläggningsmetoden som koncernredovisningsmetod, att ta hänsyn till beräkningen av kapitalkrav och tillgängligt kapital (kapitalbasen) enligt reglerna i den jurisdiktion som står utanför unionen, i stället för att beräkna dessa på grundval av direktiv 2009/138/EG i syfte att beräkna gruppens solvenskrav och medräkningsbara kapitalbas.

(5) Artikel 260 i direktiv 2009/138/EG rör likvärdighet för försäkrings- och återförsäkringsföretag vars moderföretag har sitt huvudkontor utanför unionen. I enlighet med artikel 261.1 i direktiv 2009/138/EG ska medlemsstaterna, vid ett positivt fastställande av likvärdighet, förlita sig på att tillsynsmyndigheterna i tredjelandet utövar en likvärdig grupptillsyn.

(6) Ett tredjelands rättsliga ordning ska betraktas som fullständigt likvärdig med den som upprättats genom direktiv 2009/138/EG om den uppfyller de krav som föreskriver en jämförbar skyddsnivå för försäkrings- och förmånstagare.

([1]) EUT L 335, 17.12.2009, s. 1.

(7) Den 11 mars 2015 bistod Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten (Eiopa) kommissionen i enlighet med artikel 33.2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1094/2010 ([1]) om det regelverk och tillsynssystem för försäkrings- och återförsäkringsföretag och grupper som gäller i Bermuda. Efter att Bermuda antagit ändrad försäkringslagstiftning i juli 2015 uppdaterade Eiopa sina rekommendationer den 31 juli 2015. Eiopas rekommendationer bygger på Bermudas relevanta lagstiftningsram, inklusive ändring av försäkringslagen (nr 2) 2015 (nedan kallad *lagen*), som antogs i juli 2015 och som trädde i kraft den 1 januari 2016, försäkringsuppförandekoden, som har ändrats med verkan från juli 2015, och de reviderade tillsynsregler på försäkringsområdet som antagits av the Bermuda Monetary Authority (nedan kallad *BMA*) och som trädde i kraft den 1 januari 2016. Kommissionen har grundat sin bedömning på informationen från Eiopa.

(8) Med beaktande av bestämmelserna i kommissionens delegerade förordning (EU) 2015/35 ([2]), särskilt artiklarna 378, 379 och 380, liksom Eiopas rekommendationer, ska ett antal kriterier tillämpas för att bedöma likvärdighet i enlighet med artiklarna 172.2, 227.4 och 260.3 i direktiv 2009/138/EG.

(9) Dessa kriterier inbegriper vissa krav som är gemensamma för två eller flera av artiklarna 378, 379 och 380 i den delegerade förordningen (EU) 2015/35, vilka är giltiga på nivån för enskilda försäkrings- eller återförsäkringsföretag och på nivån för försäkrings- och återförsäkringsgrupper. I den föreliggande akten specificerar vi huruvida vi betraktar försäkringsföretag på individuell nivå eller på gruppnivå, eftersom enskilda försäkringsföretag kan ingå i grupperna. Kriterierna täcker områdena befogenheter, solvens, styrning, transparens, samarbete mellan myndigheter och hantering av konfidentiell information, och verkningarna av besluten om finansiell stabilitet.

(10) När det gäller medel, befogenheter och ansvarsområden har den lokala tillsynsmyndigheten BMA befogenhet att effektivt övervaka försäkrings- och återförsäkringsverksamhet och vid behov vidta sanktioner eller verkställighetsåtgärder, till exempel för att upphäva ett företags näringstillstånd eller helt eller delvis ersätta dess ledning. BMA förfogar över nödvändiga finansiella och personalresurser, sakkunskap, kapacitet och mandat för att effektivt skydda samtliga försäkrings- och förmånstagare.

(11) När det gäller solvens, förlitar sig Bermudas bedömning av solvenskravkapital (BSCT) av den finansiella ställningen i försäkrings- och återförsäkringsföretag eller grupper på sunda ekonomiska principer och solvenskraven grundar sig på en ekonomisk värdering av samtliga tillgångar och skulder kallad den ekonomiska balansräkningen. Detta säkerställer jämförbarhet mellan försäkringsgivare. BSCR kräver att försäkrings- och återförsäkringsföretag innehar tillräckliga finansiella resurser och fastställer kriterier för försäkringstekniska avsättningar, investeringar, kapitalkrav (inbegripet minimikapitalkrav) och kapitalbas, och att BMA ingriper i god tid om kapitalkraven inte är uppfyllda eller om försäkringstagarnas intressen hotas. Kapitalkraven är riskbaserade och syftar till att täcka kvantifierbara risker. Huvudkapitalkravet, som benämns förstärkt kapitalkrav (ECR), beräknas för att täcka oväntade förluster som uppkommer i den befintliga verksamheten. Dessutom är det absoluta lägsta kapitalkravet, kallat den minsta solvensmarginalen, för närvarande inte riskbaserat, men BMA kommer att ändra det och tillämpa en gräns på 25 % av det förstärkta kapitalkravet på alla försäkringsgivare, med verkan från och med den 1 januari 2017. BMA kommer att införa dessa lagstadgade kapital- och överskottskrav från och med slutet av 2015 för alla klasser av försäkringsgivare, med undantag för captivebolag och *special purpose insurers*. När det gäller modeller får försäkringsföretagen använda en standardformel eller en intern modell.

(12) När det gäller styrning, kräver Bermudas solvensregelverk att försäkrings- och återförsäkringsföretagen har inrättat ett effektivt styrningssystem som ålägger dem en tydlig organisationsstruktur, lämplighetskrav på dem som faktiskt leder företagen, ändamålsenliga processer för överföring av information inom företagen och till BMA. Dessutom utövar BMA tillsyn över funktioner och verksamhet som kontrakterats ut.

([1]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1094/2010 av den 24 november 2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska försäkrings och tjänstepensionsmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/79/EG (EUT L 331, 15.12.2010, s. 48).

([2]) Kommissionens delegerade förordning (EU) 2015/35 av den 10 oktober 2014 om komplettering av Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/138/EG om upptagande och utövande av försäkrings- och återförsäkringsverksamhet (Solvens II) (EUT L 12, 17.1.2015, s. 1).

(13) BSCR kräver också att försäkrings- och återförsäkringsföretag eller grupper upprätthåller funktioner för riskhantering, regelefterlevnad, internrevision och aktuarifunktion. BSCR ålägger företag att upprätthålla ett system för riskhantering som kan identifiera, mäta, övervaka, hantera och rapportera risker samt ett effektivt internt kontrollsystem.

(14) Den i Bermuda gällande ordningen kräver att ändringar i inriktningen eller förvaltningen av försäkrings- och återförsäkringsföretag eller grupper eller kvalificerade innehav i sådana företag eller grupper överensstämmer med principen om sund och ansvarsfull ledning. I synnerhet måste förvärv av företag, ändringar i affärsplanen eller i kvalificerade innehav i försäkrings- och återförsäkringsföretag eller grupper anmälas till BMA som vid behov kan vidta lämpliga sanktioner, såsom att förbjuda ett förvärv. Lagen innehåller bestämmelser om förlängning av kraven för aktieägare om att anmäla avyttring av aktier i offentliga och privata företag.

(15) När det gäller transparens, måste försäkrings- och återförsäkringsföretag och grupper lämna all information till BMA som krävs för utövandet av tillsyn, och åtminstone en gång om året offentliggöra en rapport om sin solvens och finansiella situation. De typer av kvalitativ och kvantitativ information som ska offentliggöras i enlighet med direktiv 2009/138/EG. Kraven på försäkringsföretag och försäkringsgrupper att offentliggöra en rapport motsvarar i stor utsträckning bestämmelserna i direktiv 2009/138/EG. Undantag kan beviljas om offentliggörandet skulle leda till konkurrensnackdelar för företagen, men även i dessa fall skulle den viktigaste informationen om solvens och finansiell ställning offentliggöras enligt bestämmelser tillämpliga i Bermuda.

(16) När det gäller tystnadsplikt, samarbete och utbyte av information, föreskrivs i den i Bermuda gällande ordningen tystnadsplikt för samtliga personer som tjänstgör eller har tjänstgjort hos BMA, inbegripet revisorer och experter som är verksamma för BMA:s räkning. Dessa skyldigheter föreskriver också att konfidentiell information inte ska röjas utom i ett sammandrag eller i en sammanställning, utan att det påverkar fall som omfattas av straffrättslig lagstiftning. Dessutom ska BMA bara använda konfidentiell information som inhämtats från andra tillsynsmyndigheter vid utövandet av sina tillsynsfunktioner och för de ändamål som lagen föreskriver. Den i Bermuda gällande ordningen föreskriver också att, i de fall där ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag har försatts i konkurs eller tvångslikviderats, får konfidentiell information röjas om den inte berör tredje part som deltar i ett försök att rädda företaget. BMA får utbyta konfidentiell information som erhålls från andra tillsynsmyndigheter med andra myndigheter, organ eller personer som omfattas av tystnadsplikt i Bermuda först efter det att ett uttryckligt tillstånd från den berörda tillsynsmyndigheten inhämtats. Den har undertecknat samförståndsavtal med unionens medlemsstater för att samordna det internationella samarbetet, särskilt för utbyte av konfidentiell information.

(17) När det gäller konsekvenserna av dess beslut är BMA och övriga myndigheter i Bermuda med mandat att säkerställa väl fungerande finansmarknader utrustade för att bedöma hur deras beslut påverkar stabiliteten i finanssystemen globalt, särskilt i krissituationer, samt för att ta hänsyn till eventuella procykliska effekter när exceptionella rörelser på finansmarknaderna förekommer. Enligt den i Bermuda gällande ordningen äger regelbundna möten rum mellan de ovannämnda myndigheterna för att utbyta information om risker för den finansiella stabiliteten och för att samordna åtgärder. Detsamma sker på internationell nivå där myndigheter i Bermuda utbyter information med t.ex. tillsynsmyndigheter i unionens medlemsstater och med Eiopa om frågor rörande finansiell stabilitet.

(18) I artiklarna 378 och 380 i den delegerade förordningen (EU) 2015/35 fastställs också specifika kriterier gällande likvärdighet för återförsäkringsverksamhet och grupptillsyn.

(19) När det gäller specifika kriterier för återförsäkringsverksamhet i enlighet med artikel 378 i den delegerade förordningen (EU) 2015/35, måste upptagande av återförsäkringsverksamhet först auktoriseras av BMA.

(20) När det gäller specifika kriterier för grupptillsyn i enlighet med artikel 380 i den delegerade förordningen (EU) 2015/35, har BMA befogenhet att fastställa vilka företag som omfattas av tillsyn på gruppnivå och utöva tillsyn över försäkrings- och återförsäkringsföretag som ingår i en grupp. BMA utövar tillsyn över samtliga försäkrings- och återförsäkringsföretag där ett företag med ägarintresse, enligt definitionen i artikel 212.1 a i direktiv 2009/138/EG, utövar ett bestämmande eller betydande inflytande.

(21) BMA har kapacitet att bedöma riskprofil, finansiell ställning och solvens i försäkrings- och återförsäkringsföretag som ingår i en grupp samt den gruppens affärsstrategi.

(22) Reglerna för rapportering och redovisning ger utrymme för övervakning av riskkoncentrationer och transaktioner inom grupper, vilka försäkrings- och återförsäkringsgrupperna ska rapportera åtminstone en gång om året.

(23) BMA begränsar ett försäkrings- eller återförsäkringsföretags användning av kapitalbasen om denna inte kan göras tillgänglig för att täcka kapitalkravet för det företag med ägarintresse för vilket gruppens solvens beräknas. Beräkningen av gruppens solvens leder till resultat som åtminstone är likvärdiga med de resultat som fås enligt de metoder som fastställs i artiklarna 230 och 233 i direktiv 2009/138/EG, exklusive dubbelräkning av poster i kapitalbasen och efter eliminering av kapital som skapats inom gruppen genom ömsesidig finansiering.

(24) Eftersom det uppfyller samtliga kriterier som fastställts i artiklarna 378, 379 och 380 i den delegerade förordningen (EU) 2015/35, anses det i Bermuda gällande regelverket och dess tillsynsordning för försäkrings- och återförsäkringsföretag och grupper uppfylla de kriterier för full likvärdighet som fastställs i artiklarna 172.2, 227.4 och 260.3 i direktiv 2009/138/EG, med undantag för bestämmelserna för captivebolag och *special purpose insurers*.

(25) Direktiv 2009/138/EG träder i kraft den 1 januari 2016. Detta beslut bör därför också från och med den dagen erkänna som likvärdig den ordning för solvens och tillsyn som gäller i Bermuda.

(26) Genom kommissionens delegerade beslut (EU) 2015/2290 ([1]) beviljades tillfällig likvärdighet för de solvensordningar som gäller i Australien, Bermuda, Brasilien, Kanada, Mexiko och Amerikas förenta stater. För rättssäkerhetens skull och med tanke på att den solvensordning som gäller i Bermuda för försäkrings- eller återförsäkringsföretag och grupper uppfyller kriterierna för fullständig likvärdighet, med undantag för bestämmelserna för captivebolag och *special purpose insurers*, är det nödvändigt att ändra det beslutet.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Den solvensordning som gäller i Bermuda som tillämpas på återförsäkringsverksamheter som bedrivs av företag med huvudkontor i Bermuda ska anses vara likvärdig med den ordning som föreskrivs i avdelning I i direktiv 2009/138/EG, med undantag för bestämmelserna för captivebolag och *special purpose insurers*.

Artikel 2

Den solvensordning som gäller i Bermuda som tillämpas på återförsäkringsverksamheter som bedrivs av företag med huvudkontor i Bermuda ska anses vara likvärdig med den ordning som föreskrivs i avdelning I kapitel VI i direktiv 2009/138/EG, med undantag för bestämmelserna för captivebolag och *special purpose insurers*.

Artikel 3

Den solvensordning som gäller i Bermuda som tillämpas för tillsyn av försäkrings- och återförsäkringsföretag i en grupp ska anses vara likvärdig med den ordning som föreskrivs i avdelning III i direktiv 2009/138/EG, med undantag för bestämmelserna för captivebolag och *special purpose insurers*.

([1]) Kommissionens delegerade beslut (EU) 2015/2290 av den 5 juni 2015 om tillfällig likvärdighet hos de solvensordningar som gäller i Australien, Bermuda, Brasilien, Kanada, Mexiko och Amerikas förenta stater och som gäller för försäkrings- och återförsäkringsföretag med huvudkontor i dessa länder (EUT L 323, 9.12.2015, s. 22).

Artikel 4

Delegerat beslut (EU) 2015/2290 av den 5 juni 2015 om tillfällig likvärdighet hos de solvensordningar som gäller i Australien, Bermuda, Brasilien, Kanada, Mexiko och Amerikas förenta stater och som gäller för försäkrings- och återförsäkringsföretag med huvudkontor i dessa länder, ska ändras på följande sätt:

1) Rubriken ska ersättas med följande:

   ”Kommissionens delegerade förordning (EU) 2015/2290 av den 5 juni 2015 om tillfällig likvärdighet hos de solvensordningar som gäller i Australien, Brasilien, Kanada, Mexiko och Amerikas förenta stater och som gäller för försäkrings- och återförsäkringsföretag med huvudkontor i dessa länder.”

2) Artikel 1 ska ersättas med följande:

   ”Artikel 1

   De solvensordningar som gäller i Australien, Brasilien, Kanada, Mexiko och Förenta staterna och som är tillämpliga på försäkrings- och återförsäkringsföretag med huvudkontor i dessa länder ska preliminärt anses vara likvärdiga med den ordning som föreskrivs i avdelning I kapitel VI i direktiv 2009/138/EG.”

Artikel 5

Detta beslut träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Det ska tillämpas från och med den 1 januari 2016.

Utfärdat i Bryssel den 26 november 2015.

På kommissionens vägnar

Jean-Claude JUNCKER

Ordförande

KOMMISSIONENS DELEGERADE BESLUT (EU) 2016/310

av den 26 november 2015

om likvärdighet för den solvensordning för försäkrings- och återförsäkringsföretag som gäller i Japan med den ordning som anges i Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/138/EG

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/138/EG av den 25 november 2009 om upptagande och utövande av försäkrings- och återförsäkringsverksamhet (Solvens II) ([1]), särskilt artiklarna 172.4 och 227.5, och

av följande skäl:

(1) Genom direktiv 2009/138/EG inrättas en riskbaserad solvensordning för försäkrings- och återförsäkringsföretag inom unionen. Från och med den 1 januari 2016 kommer direktiv 2009/138/EG att tillämpas fullt ut för försäkrings- och återförsäkringsgivare i unionen.

(2) I enlighet med artikel 311 i direktiv 2009/138/EG får kommissionen också anta delegerade akter som föreskrivs i det direktivet före den dag då det börjar tillämpas.

(3) Artikel 172 i direktiv 2009/138/EG rör likvärdighet för solvensordningen i ett tredjeland eller jurisdiktion som tillämpas på återförsäkringsverksamhet som bedrivs av företag med huvudkontor i det tredjelandet. Ett positivt fastställande av likvärdighet ett tredjelands jurisdiktion innebär att återförsäkringskontrakt som ingås med företag med huvudkontor i den jurisdiktionen kan behandlas på samma sätt som återförsäkringskontrakt som ingås med företag som auktoriserats i enlighet med det direktivet.

(4) I artikel 172.4 i direktiv 2009/138/EG föreskrivs fastställandet av en tidsbegränsad tillfällig likvärdighet för tredjeländer eller tredjeländers jurisdiktioner vars solvensordningar inom återförsäkringsbranschen uppfyller vissa kriterier. Ett beslut om tillfällig likvärdighet är giltigt till och med den 31 december 2020 med möjlighet till förlängning på högst ett år, som anges i artikel 172.5.

(5) Artikel 227 i direktiv 2009/138/EG rör likvärdighet för tredjeländers försäkringsgivare som ingår i grupper med huvudkontor i unionen. Ett positivt fastställande av likvärdighet gör det möjligt för sådana grupper, när de använder avräknings- och sammanläggningsmetoden som koncernredovisningsmetod, att ta hänsyn till beräkningen av kapitalkrav och tillgängligt kapital (kapitalbasen) enligt reglerna i den jurisdiktion som står utanför unionen, i stället för att beräkna dessa på grundval av direktiv 2009/138/EG i syfte att beräkna gruppens solvenskrav och medräkningsbara kapitalbas.

(6) I artikel 227.5 i direktiv 2009/138/EG föreskrivs fastställandet av tidsbegränsad tillfällig likvärdighet för tredjeländer eller tredjeländers jurisdiktioner vars solvensordningar inom försäkringsbranschen uppfyller vissa kriterier. Ett beslut om tillfällig likvärdighet gäller under en period på 10 år med möjlighet till förlängning.

(7) Ett antal kriterier ska beaktas vid bedömningen av tillfällig likvärdighet i enlighet med artikel 172.4 i direktiv 2009/138/EG och tillfällig likvärdighet i enlighet med artikel 227.5 i direktiv 2009/138/EG. Dessa kriterier inbegriper vissa gemensamma krav, särskilt när det gäller de solvensordningar som införts och tillsynsmyndigheternas befogenheter, resurser och ansvar. Andra kriterier skiljer sig åt för de två typerna av likvärdighet, i synnerhet när det gäller konvergens mot en fullständigt likvärdig ordning, utbyte av information med tillsynsmyndigheter och tystnadsplikt.

([1]) EUT L 335, 17.12.2009, s. 1.

(8) Den japanska solvensordningen anges i försäkringsrörelselagen och försäkringsrörelseförordningen, senast ändrad 2010. Ett omfattande auktorisationsförfarande finns för auktorisation av försäkringsgivare. För att bedriva återförsäkringsverksamhet i Japan krävs en skadeförsäkringsauktorisation. Standarder för styrning, riskhantering och offentliggörande anges delvis i japanska finansinspektionens (JFSA) riktlinjer för tillsyn. Riktlinjerna för tillsyn har inte laga kraft, men övervakas noga av JFSA, som har befogenhet att införa korrigerande åtgärder om det bedöms lämpligt.

(9) I mars 2015 ska Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten (Eiopa) utfärda rekommendationer i enlighet med artikel 33.2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1094/2010 ([1]) till kommissionen om reglerings- och tillsynsordningar för återförsäkrings- och försäkringsföretag som gäller i Japan. Eiopa har också bistått kommissionen och lämnat ytterligare ingångsinformation med beaktande av bedömningen av den japanska försäkringssektorn i enlighet med artikel 227.5 i direktiv 2009/138/EG. Kommissionen har grundat sin bedömning på den information som tillhandahållits av Eiopa.

(10) Japan har en fristående tillsynsmyndighet, JFSA, som har tillräckliga befogenheter och resurser för att utföra sina uppgifter. Under 2013 hade JFSA cirka 100 anställda som arbetar heltid med försäkringstillsyn, och med andra tillgängliga anställda från annat håll i organisationen. Utredningsbefogenheterna omfattar inspektioner på plats och sanktionerna omfattar förvaltningsbeslut som sträcker sig så långt som till att auktorisationer återkallas och till individuella sanktioner. JFSA kan även överlämna ärenden till allmänna åklagare.

(11) Försäkrings- och återförsäkringsföretag måste lämna in omfattande rapporteringsmaterial till JFSA, och JFSA har vittomfattande befogenheter att omstrukturera eller avveckla försäkrings- och återförsäkringsföretag som befinner sig i svårigheter, vilka på ett effektivt sätt har använts för att hantera ett antal livförsäkringsföretag i stora svårigheter under de senaste årtiondena.

(12) JFSA har ingått ett antal samarbetsavtal med andra tillsynsmyndigheter runtom i världen. Sedan 2011 är landet signatär till det multilaterala samförståndsavtalet om samarbete och informationsutbyte mellan Internationella organisationen för försäkringstillsynsmyndigheter om utbyte av information mellan tillsynsmyndigheter på försäkringsområdet. Det har ingått ett antal bilaterala eller multilaterala samarbetsavtal med andra tillsynsmyndigheter, däribland flera tillsynsmyndigheter inom unionen.

(13) Anställda inom JFSA omfattas av stränga krav på tystnadsplikt. JFSA:s bestämmelser och praxis skyddar på lämpligt sätt konfidentiell information från utländska tillsynsmyndigheter. Alla för närvarande eller tidigare anställda inom JFSA måste iaktta sekretess i fråga om all information som de erhåller i tjänsten. Obehörigt röjande kan leda till disciplinära påföljder, brottsutredningar och straffrättsliga påföljder. Information från utländska tillsynsmyndigheter som anges som konfidentiell behandlas på vederbörligt sätt, och kommer bara att användas för de syften som man enats om med den utländska tillsynsmyndigheten.

(14) Värderingen av tillgångar för både livförsäkrings- och skadeförsäkringsföretag görs i enlighet med god redovisningssed i Japan. De flesta men inte alla tillgångar värderas till verkligt värde. Under vissa omständigheter kan vissa tillgångsklasser (t.ex. obligationer och lån) värderas till bokfört värde. När tillgångar värderas till anskaffningsvärdet, beaktas de flesta av de orealiserade vinsterna och förlusterna för att fastställa den tillgängliga kapitalbasen. Tekniska avsättningar för liv- och skadeförsäkring diskonteras på lång sikt. Den räntesats som ska användas för diskonteringen av de försäkringstekniska avsättningarna fastställs regelbundet av JFSA. Räknat från kontraktsdatum, kan tekniska bestämmelser bara omvärderas uppåt (de värderas aldrig under det värde som fastställts på kontraktsdatum). Man bortser därigenom från marknadsutveckling och annan utveckling som skulle resultera i en minskning av försäkringstekniska avsättningar (t.ex. en ränteökning). Försäkringsföretagen är också skyldiga att varje beskattningsår göra framtida kassaflödesanalyser när det gäller de tekniska bestämmelsernas lämplighet och, när det anses nödvändigt, ackumulera ytterligare reserver.

(15) För både liv- och skadeförsäkringsföretag kan tillsynsmyndighetens intervention utlösas av tre olika tröskelvärden, definierade som olika ”solvensmarginalförhållanden” (SRM), uttryckta som ett förhållande mellan den dubbla kapitalbasen dividerat med ett kapitalkrav kallat ”total risk”. Måttet ”total risk” täcker teckningsrisker, ränte- och marknadsrisker, operativa risker och katastrofrisker. Interna modeller godtas för katastrofrisker och minimigarantirisker. JFSA har befogenhet att vidta vissa korrigerande åtgärder även om det högsta tröskelvärdet för tillsynsinterventioner (SRM över 200 %) inte överskrids, till exempel genom att kräva att försäkringsgivare antar åtgärder i

([1]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1094/2010 av den 24 november 2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/79/EG (EUT L 331, 15.12.2010, s. 48).

syfte att förbättra sin lönsamhet, kreditrisk, stabilitet eller likviditetsrisk. När SRM understiger 0 %, kan JFSA begära att verksamheten upphör helt eller delvis.

(16) Genom en riskhanteringsplan för företag är de japanska försäkringsgivarna skyldiga att hantera riskerna individuellt och på ett heltäckande sätt. Försäkringsgivarna är skyldiga att utföra lämplig riskhantering på ett systematiskt och heltäckande sätt. Detta innebär att man undersöker huruvida relevanta risker hanteras, kontrollerar objektiviteten och lämpligheten hos standarder för kvantifiering och analyserar framtida kapitalkrav mot bakgrund av frågor som rör medel- och långsiktiga företagsstrategier och företagsklimatet. JFSA kräver också att försäkringsgivarna genomför en egen risk- och solvensbedömning och rapporterar resultaten till styrelsen.

(17) Japanska försäkringsgivare är enligt lag skyldiga att lämna in halvårsvisa och årliga verksamhetsrapporter till JFSA. Dessutom är en försäkringsgivare skyldig att varje år utarbeta vissa förklarande dokument och hålla dem tillgängliga för allmänheten på sitt huvudkontor.

(18) Den japanska solvensordningen är under utveckling. Solvenskrav på gruppnivå infördes 2010. Sedan Eiopas likvärdighetsbedömning av den japanska tillsynsordningen, som inleddes 2011, i förhållande till artikel 172 i direktiv 2009/138/EG, bedriver Japan reformer som kommer att förbättra dess solvensordning. Flera rapporter och fältstudier genomfördes under 2011, 2012 och 2014 genom en balansräkning som bygger på ekonomiska värderingar. De ändringar som övervägs ger anledning att tro att framtida förändringar av den japanska solvensordningen kommer att ge ökad samstämmighet med direktiv 2009/138/EG.

(19) Efter att denna bedömning gjorts bör solvensordningen för försäkrings- och återförsäkringsverksamhet i Japan anses uppfylla kriterierna för tillfällig likvärdighet som anges i artikel 172.4 i direktiv 2009/138/EG, och för tillfällig likvärdighet som anges i artikel 227.5 i direktiv 2009/138/EG.

(20) Den period för tillfällig likvärdighet som fastställs genom detta beslut löper ut den 31 december 2020, i enlighet med artikel 172.5 i direktiv 2009/138/EG.

(21) Den period för tillfällig likvärdighet som fastställs genom detta beslut bör vara tio år, i enlighet med artikel 227.6 i direktiv 2009/138/EG.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Den solvensordning som gäller i Japan som tillämpas på återförsäkringsverksamheter som bedrivs av företag med huvudkontor i Japan och som regleras av försäkringsrörelselagen ska betraktas som tillfälligt likvärdig med den ordning som fastställs i avdelning I kapitel VI i direktiv 2009/138/EG.

Den tillfälliga likvärdighet som avses i första punkten ska upphöra den 31 december 2020.

Artikel 2

Den solvensordning som gäller i Japan för återförsäkringsverksamheter som bedrivs av företag med huvudkontor i Japan och som regleras av försäkringsrörelselagen ska betraktas som tillfälligt likvärdig med den ordning som fastställs i avdelning I kapitel VI i direktiv 2009/138/EG.

Den tillfälliga likvärdighet som avses i punkt 1 ska beviljas för en period på 10 år från och med den 1 januari 2016.

Artikel 3

Detta beslut träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Utfärdat i Bryssel den 26 november 2015.

På kommissionens vägnar
Jean-Claude JUNCKER
Ordföranden

ISSN 1977-0820 (elektronisk utgåva)
ISSN 1725-2628 (pappersutgåva)

Europeiska unionens publikationsbyrå
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

SV